

BAZELE PROFETICE ALE BISERICII LUI HRISTOS

**DEPARTAMENTUL EVANGHELISTIC AL CONFERINȚEI
GENERALE AL SOCIETĂȚII MISIONARE INTERNAȚIONALE
A ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA - MIȘCAREA DE
REFORMAȚIUNE**

CUVÂNT ÎNAINTE

Milioane de creștini au murit ca martiri tocmai pentru că aveau o credință temeinică. Știau în cine au crezut. Este frumos atunci când ești sigur, altfel, îndoiala macină sufletul și dacă în realitate suntem pe un drum greșit, nu ne expunem numai pe noi înșine pericolelor, dar și pe alții, pe copiii noștri și de asemenea pe acei care ne simpatizează datorită influenței noastre. În acest timp al sfârșitului, Dumnezeu are un popor și noi trebuie să îi aparținem. Dar, cum putem ști cu siguranță care este acela? Fără îndoială, verificând dacă, biserica, care pretinde a apăra adevărul susține doctrinele Bibliei. Dar, mai există și un alt factor care trebuie luat în considerare: baza profetică pe care trebuie să o aibă biserica sfârșitului.

În această carte, sunt analizate caracteristicile rămășiței în lumina profețiilor Vechiului Testament, de la porțile Edenului, în Sanctuar, ziua ispășirii și în profețiile din Daniel. Mai târziu, firul continuă cu profețiile din Noul Testament cu privire la ultima biserică, în special în cartea Apocalipsei. Există două clase de profeții: din prima clasă fac parte acelea care descriu caracteristicile ultimei biserici iar cea de a doua clasă descrie în mod direct istoria poporului lui Dumnezeu.

Această analiză se bazează în totalitate pe Biblie. Citatele din scrierile sorei Ellen G. White sunt adăugate doar pentru a dovedi că interpretarea care este dată diferitelor texte este corectă.

Ultimul capitol parcurge istoria bisericii Advente în cartea Apocalipsei și cuprinde un rezumat istoric documentat al poziției Bisericii A.Z.Ș, precum și atitudinea adoptată de către conducătorii acestei mișcări de-a lungul istoriei și felul în care aceștia au tratat lumina venită prin mărturiile Spiritului Profetic cu privire la necesitatea unei treziri și reformațiuni în mijlocul poporului lui Dumnezeu. În urma acestei analize, fiecare va putea să tragă o concluzie. Dorința mea sinceră este ca acest material să servească drept călăuză în căutarea neobosită a adevărului și, să ne ajute în a ne simțim mai sigur și mai fericiți.

Autorul

CAPITOLUL I

BAZELE PROFETICE ALE BISERICII LUI HRISTOS

Gândește-te la numărul de biserici care sunt în satul, orașul sau țara ta. Gândește-te la volumul de mesaje care sunt transmise de diferitele biserici, fiecare dintre ele zicând că îi conduc pe credincioșii lor pe drumul care duce la pace și fericire în Isus. Având înaintea ta atâtea oferte, trebuie să îți pui următoarea întrebare: Care dintre ele este biserica lui Dumnezeu? Toate grupările creștine prezintă asigurarea că învățăturile lor sunt sprijinite de Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, este așa cu adevărat?

Cât de satisfăcut trebuie să se simtă cineva atunci când este sigur de ceea ce crede! Cât de important este să știm unde îi călăuzim pe copiii noștri și de asemenea sufletele pentru care lucrăm! E adevărat că nu biserica ne mântuiește, că Isus Hristos este Mântuitorul, dar ea, biserica are o influență puternică asupra vieților noastre. Învățăturile bisericii modelează comportamentul, iar viața ei influențează viața membrilor. Pastorii ei exercită o asemenea influență asupra membrilor, încât aceștia trebuie să ajungă la un nivel mai înalt decât ei o cer. Mai mult decât atât, pentru a ști ce decizii să luăm cu privire la mântuirea noastră, trebuie să întrebăm Biblia: Ce este o biserică?

“Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați cu un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” 1 Corinteni 12:12,13.

“Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.” Efeseni 5:23.

Dumnezeu are suflete sincere în toate bisericile și acestea compun biserica invizibilă a corpului lui Hristos.

“Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.” Ioan 10:16.

Este inclus și Babilonul din care Dumnezeu își cheamă afară poporul Său, Apocalips 18:4, dar aceasta nu înseamnă că aceste biserici în care se află suflete foarte sincere, sunt rămășița aleasă să fie depozitara și purtătoarea standardelor adevărilor veșnice ale lui Dumnezeu, biserica Sa vizibilă.

“Am șazeci de împărătese, optzeci de țiitoare și fete fără număr; dar numai una este porumbița mea, neprihănită mea...” Cântarea Cântărilor 6:8,9. Acest popor are asupra sa aprobarea divină pentru că este *“Biserica Dumnezeului celui Viu, stâlpul și temelie adevărului.”* 1 Timotei 3:15. Cu alte cuvinte: **Stâlpul** - care susține - și **temelia** - **cetatea de apărare** - un loc fortificat. Cetățile se construiau pe stâncile înalte. Au zidurile foarte groase. În San Jose de Puerto Rico, poate fi vizitată El Morro, fortăreața care a fost construită cu scopul de a apăra intrarea în oraș. Zidurile ei au trei metri grosime. Vizitatorul poate vedea proiectilele care au rămas înfipte adânc în acele ziduri, fără să le fi perforat sau avariat. În fortărețe de acest gen se păstrau tezaurele sau constituiau locul de refugiu al regilor. Era un loc apărat, sigur.

În același fel, și biserica trebuie să păzească și să apere adevărul încredințat ei, chiar dacă acesta ar aduce cu sine privarea de drepturi, bunuri sau pentru membrii ei, amenințarea cu persecuție și martiraj.

“Alegeți mai degrabă sărăcia, ocara, despărțirea de prieteni, sau chiar orice suferință, decât să vă murdăriți sufletul cu păcat. Moartea în locul necinstei sau a călcării Legii lui Dumnezeu trebuie să fie deviza oricărui creștin.” Mărturii pentru comunitate vol 5 pag 140.

“Așa vorbește Domnul: ‘Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună; umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.’ Ieremia 6:16.

Dar, cum putem identifica biserica rămășiței în acest timp al sfârșitului? Care sunt caracteristicile ei?

IDENTITATEA ADEVĂRATEI BISERICI

Dumnezeu a avut întotdeauna o biserică vizibilă pe acest pământ, a cărei sarcină a fost aceea de a apăra adevărul, acest adevăr prezent pe care l-a încredințat și poporului rămășiței.

Pentru identificarea bisericii lui Dumnezeu, sunt date **trei semne clare și de necontestat**. Care sunt acelea?

1. Doctrina - totalitatea învățăturilor și principiilor - trebuie să coincidă 100% cu Cuvântul lui Dumnezeu. *“La Lege și la Mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.”* Isaia 8:20. *“Biserica Dumnezeului celui viu care este stâlpul și temelie adevărului.”* 1 Timotei 1:15. În învățăturile ei, biserica nu poate elimina nici una dintre poruncile lui Dumnezeu, dar trebuie să le păzească pe toate. De asemenea, învățăturile ei nu pot să se contrazică cu nimic din ceea ce au prezis profeții din vechime.

2. Profeția - descoperirea anticipată a planurilor lui Dumnezeu față de omenire - trebuie să conțină existența, apariția și dezvoltarea bisericii. Caracteristicile ei au fost prezise dinainte. Fiecare lucru la timpul său. *“Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.”* Amos 3:7.

3. Originea istorică a bisericii trebuie să poarte pecetea lui Dumnezeu. - Nu trebuie să apară ca un rezultat al luptelor omenești, al neînțelegerilor administrative sau al dezacordurilor personale. Nu trebuie să fie fundamentată în interese materiale, dar trebuie să fie o mișcare curată, având caracteristicile spirituale ale reformatoarelor din vechime. De asemenea nu trebuie să poarte pecetea unei rebeliuni. Așa că trebuie să cercetăm originea ei istorică.

“Nu diminueați valoarea lucrării: ea trebuie să fie prezentată ca aparținând lui Dumnezeu; ea nu trebuie să poarte nici o amprentă omenească, dar trebuie să aibă pecetea divină.” Evanghelizarea, pag 55, ediția spaniolă.

Săpați mai adânc

Ellen G. White scria: *“Trăim în timpul primejdiilor din zilele din urmă. O credință superficială are ca rezultat o experiență superficială... - Fiecare experiență sinceră trebuie să poarte pecetea lui Dumnezeu. Toți trebuie să înțelegem nevoia de a înțelege adevărul întâi pentru noi înșine, individual. Trebuie să înțelegem doctrinele care au fost studiate cu grijă și rugăciune... Există o mare nevoie de a studia cărțile Daniel și Apocalips și de a învăța pe de rost textele pentru a ști unde sunt ele scrise...*

Domnul dorește ca fiecare suflet care pretinde a crede adevărul să aibă o cunoștință inteligentă despre ce este adevăr... în urma cercetării mai adânci a Cuvântului lui Dumnezeu; Scriptura trebuie să fie cercetată pasaj cu pasaj pentru a se căuta dovezi puternice care să sprijine doctrinele fundamentale care ne-au condus unde suntem acum, pe platforma adevărului veșnic.” - Mesaje selectate vol 2 pag 452,453.

“Atunci când oamenii se îndepărtează de hotarele stabilite de Dumnezeu pentru a înțelege poziția noastră, așa cum ne arată profețiile, ei se duc pe o cale necunoscută lor.” - Mesaje selectate vol 2 pag 453,453.

Având în vedere aceste sfaturi, trebuie să studiem cu grijă fiecare profeție, și de aceea, în această carte ne vom dedica în special asupra studierii bazelor profetice ale ultimei biserici. Întâi vom arunca o privire asupra caracteristicilor profețite ultimei biserici, iar mai târziu vom analiza profețiile istorice și împlinirea lor.

Vom începe de la Creațiune și ca un început al acestui studiu vom căuta identitatea poporului lui Dumnezeu în simbolurile Vechiului Testament ca mai târziu să terminăm cu descoperirile fascinante din cartea Apocalipsei. E.G. White declara:

“Întrucât era o instituție dumnezeiască, întregul sistem al iudaismului era o concisă prefigurare a Evangheliei.” Hristos Lumina Lumii, pag 164.

PROIECȚII SIMBOLICO-PROFETICE

Adevăruri încredințate în Eden

Biserica lui Hristos își are începutul în Eden. Prima biserică a fost formată din Adam și Eva. Aici a fost locul unde Dumnezeu a stabilit principiile guvernării Sale pe pământ. Pentru binele lor, Adam și Eva trebuiau să asculte de poruncile Lui. În interzicerea de a lua din rodul pomului cunoștinței binelui și răului se afla stabilit conceptul primordial al relației dintre Dumnezeu și om. Pomul era un simbol al prerogativei divine de a emite legi precum și al ascultării de legile respective ca o condiție esențială a conviețuirii armonioase în univers. În Eden, Creatorul a instituit și căsătoria, repausul săptămânal prin păzirea Sabatului zilei a șaptea, dieta vegetariană și prin oprirea unui pom pentru El, zecimea. De asemenea, prin acordarea dreptului de liber arbitru, omului i-a mai fost dată și libertatea de conștiință. A stabilit respectul asupra vieții și a proprietății. Pe acești stâlpi trebuie să fie sprijinită credința poporului lui Dumnezeu din zilele sfârșitului, în timpul în care Dumnezeu dorește să restaurăm adevărurile date în Eden, care sunt parte a temeliei sistemului Său de guvernare. Dacă biserica Sa ar fi ascultat de indicațiile precise ale lui Dumnezeu, atunci ne-am fi aflat în Eden dar, nu a fost așa. Dumnezeu cere credincioșie față de principiile Sale, altfel, El nu ne va mai recunoaște ca rămășiță a Sa și îi va chema pe alții să ocupe acest loc.

După ieșirea din grădina Edenului

Atunci când omul a căzut în păcat, a fost condamnat la moarte dar **el nu a murit imediat**, chiar dacă *“plata păcatului este moartea.”* Romani 3:23, Geneza 2:17; 3:19. Această sentință s-a împlinit în mielul din pielea căruia au fost făcute haine lui Adam și Evei, simbol al *“Mielului care a fost junghiat înaintea de întemeierea lumii.”* Apocalips 13:8.

Pentru salvarea omului, Dumnezeu a prevăzut un plan *mai înainte de întemeierea lumii.* 1 Petru 1:18-20. Trebuia să vină un Mântuitor care *va zdrobi capul șarpelui.* Gen. 3:15. Până atunci, în locul omului care era condamnat să moară din cauza păcatului,

trebuiau să moară animale nevinovate, ca un simbol al Mântuitorului așteptat să vină. Adam și Eva au primit învățături bine întemeiate. Dumnezeu le-a dat două piei pentru a se îmbrăca. Două animale nevinovate au murit în locul lor, acestea fiind primele jertfe care au fost aduse. Înainte, ei și-au făcut șorțuri din frunze de smochin. Încă din momentul în care omul a păcătuit, a căutat să își acopere rușinea cu haina propriei sale dreptăți. Dar nu i-a fost de nici un folos.

Apariția a două religii

Cuvântul *religie* vine din latinul **Religare**, concept format din unirea a doi termeni: “**Re**” și “**Ligare**”. Prin unirea acestor două concepte, cuvântul religie înseamnă “**A relua legătura.**” Această dorință de unitate cu Dumnezeu poate să aibă doar două variante:

“Cain și Abel, fii lui Adam, se deosebeau foarte mult în caracter. Abel avea un duh de credincioșie față de Dumnezeu...Dar Cain nutrea sentimente de revoltă și a murmurat împotriva lui Dumnezeu...”

“Acești doi frați au fost puși la încercare, așa după cum și Adam fusese mai înaintea lor pus la încercare, pentru a se dovedi dacă ei vor crede și vor asculta de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei cunoșteau măsurile luate pentru mântuirea omului și înțelegeau sistemul jertfelor pe care le rânduiseră Dumnezeu. Ei știau că prin aceste jertfe trebuiau să-și exprime credința în Mântuitorul pe care Îl preînchipuiau și, în același timp să recunoască totala lor dependență de El în ceea ce privește iertarea; ei știau că, printr-o ascultare față de planul divin pentru mântuirea lor, dădeau dovadă de ascultare față de voința lui Dumnezeu...”

“Cei doi frați au înălțat altarele lor la fel și fiecare a adus o jertfă. Abel a adus o jertfă din turmă, după cum cereau învățăturile Domnului. ‘Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui.’ (Geneza 4:4). Din cer a coborât foc și a mistuit jertfa. Dar Cain, nesocotind porunca directă și lămurită a Domnului, a adus un dar numai din roadele pământului. Din cer nu a venit un semn care să arate că ea a fost primită...”

“În ce privește nașterea și învățătura religioasă, acești frați erau egali. Amândoi erau păcătoși și amândoi recunoșteau cerințele

lui Dumnezeu de respect și închinare. Privită din punct de vedere al manifestării exterioare, religia lor era aceeași până la un anumit punct, dar, dincolo de aceasta deosebirea dintre cei doi era mare...”

“Cain și Abel reprezintă două clase de oameni, care vor exista întotdeauna în lume până la încheierea vremurilor. Una dintre clase se folosește de jertfa rânduită pentru păcat în timp ce cealaltă clasă se aventurează să depindă de propriile ei merite...”

“Adevărata credință care se întemeiază în totul pe Hristos, se va da pe față prin ascultare de toate cerințele lui Dumnezeu. Din zilele lui Adam până în prezent, marea luptă se dă cu privire la ascultarea de Legea lui Dumnezeu. În toate veacurile au fost oameni care au pretins că au drept la binecuvântările lui Dumnezeu, chiar când nesocoteau unele dintre poruncile Sale. Dar, Sfintele Scripturi ne spun că prin fapte “este făcută desăvârșită credința” și că, fără faptele ascultării, credința “este moartă” (Iacov 2:22,17). Acela care mărturisește că îl cunoaște pe Dumnezeu “și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el.” (1 Ioan 2,4).

“Cain...s-a mâniat pe fratele său pentru că acesta a ales să asculte de Dumnezeu, în loc să se unească cu el în revolta împotriva Lui. Alegerea depindea de Cain. Dacă se încredea în meritele Mântuitorului făgăduit și avea să asculte de cerințele lui Dumnezeu, el urma să se bucure de favoarea Lui. Dar dacă avea să stăruie în necredință și fărâdelege, el nu avea nici un motiv să se plângă de faptul că Dumnezeu l-a lepădat.”

“Când Cain, împins de duhul cel rău, a văzut că nu îl poate stăpâni pe Abel, s-a înfuriat așa de tare, încât i-a luat viața. Și, ori de câte ori se va afla cineva care va sta pentru apărarea dreptății Legii lui Dumnezeu, același spirit se va da pe față împotriva lui.” Patriarhi și profeți, pag 58-63.

“Și fără vărsare de sânge nu este iertare...(Evrei 9:22) Moartea lui Abel a fost o consecință a faptului că fratele său, Cain, nu a acceptat planul lui Dumnezeu de a învăța în școala ascultării cum să fie mântuit prin sângele lui Isus, simbolizată prin jertfele și darurile care îl reprezentau pe Hristos. Cain a refuzat sângele lui Hristos care trebuia să fie vărsat pentru mântuirea lumii întregi...”

Prin contemplarea acestei teme a mântuirii, vedem lucrarea lui Hristos.” Mesaje selectate 1, 274.

“Abel era hotărât să se închine lui Dumnezeu conform instrucțiunilor date de Dumnezeu. Acest lucru îl supăra pe Cain. Acesta se gândea că planurile lui proprii sunt cele mai bune și că Domnul se va învoi la aceasta.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag 69.

Dumnezeu i-a dat fiecărui om o lucrare de făcut. Și orișicare se îndepărtează de lucrarea încredințată lui de Dumnezeu, pentru a face lucrarea lui Satana, pentru a-și murdări propriul său corp sau pentru a-i conduce pe alții la păcat, lucrarea lui va fi blestemată și asupra acestuia se va pune semnul lui Cain.” Comentariul Biblic Adventist vol 1 pag 1101.

Începând cu acel timp avem două clase de închinători: religia lui Abel și religia lui Cain. Amândoi sunt religioși pentru că și-au ridicat altare identice. Unii ascultă și alții se răscoală împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Unii încearcă să trăiască după cum a poruncit Dumnezeu, iar ceilalți, obișnuiți să asculte de natura lor firească, preferă calea mai largă.

Atunci, cum putem recunoaște religia lui Cain? Ne întâlnim cu cinci caracteristici:

1. Nu jertfesc un miel; jertfa lor constă din roade: nici nu accentuează și nici nu trăiesc neprihănirea lui Hristos - manifestată în lucrarea de îndreptățire și sfințire - prin care, credința în Mântuitorul nu numai că ne mântuiește dar de asemenea ne conduce la ascultare de poruncile lui Dumnezeu.
2. Pentru Cain, era mult mai ușor a aduce o jertfă din roade, el fiind plugar: Religia lui Cain se orientează în a face ce este mai ușor unei naturi neconvertite, și nu ceea ce Dumnezeu a poruncit. Aceasta se reflectă în conceptele doctrinale și în viața creștină de exemplu, dietă, vestimentație, etc. Se pare că pentru ei nu este atât de importantă ascultarea de cererile lui Dumnezeu, mai importantă fiind practica ce convine majorității.
3. L-a prigonit pe fratele său pentru că acesta nu l-a sprijinit în răscoala sa: urmașii lui Cain îi disprețuiesc și îi persecută într-un

fel sau altul pe aceia care doresc să-i fie credincioși lui Dumnezeu.

4. Cain l-a ucis pe Abel. Urmașii lui Cain nu numai că participă la război în primele linii ale frontului, călcând astfel porunca a șasea, dar indirect îl și sprijină prin activitățile efectuate în cadrul diverselor ramuri ale industriei de război, sub mantia unei intervenții umanitare. Cain a fost primul ucigaș. Tolerarea avortului înseamnă a ucide. Și acceptarea acestei practici este o parte a religiei lui Cain.
5. Cain a intrat în argumentații: *“Sunt eu păzitorul fratelui meu?” Geneza 4:9*. De multe ori auzim că se spune: *“Dacă unii sau alții fac cutare sau cutare lucru altora, pe mine nu mă interesează.”* Refugiindu-se în spatele unei indiferențe reci, fiecare face ce vrea.

Biblia ne învață că biserica, chiar dacă este formată din mai mulți membrii, totuși este un singur trup în Isus Hristos și pentru a fi unită în mod compact, asupra ei apasă ceea ce se numește **unitate corporativă**. 1 Corinteni 12:12-27. *“Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup. Ochiul nu poate zice mâinii: ‘N-am trebuință de tine’; nici capul nu poate zice picioarelor: ‘N-am trebuință de voi.’” V. 20-21.*

Un alt exemplu al acestui principiu îl întâlnim în cazul lui Acan. Iosua 7:1,11-12. Sub scuza unei concepții eronate a libertății de conștiință, unii conducători religioși permit ca membrii lor să calce pe față una dintre cele zece porunci, motivând astfel că ei nu sunt conștiință pentru semenii lor.

Cu care clasă de urmași vrei să te identifiți?

Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează:

“Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! Iuda 11.

Dumnezeu se descopere în deșert

Dumnezeu l-a scos pe Israel din Egipt, l-a condus spre țara făgăduită, le-a făcut de cunoscut voința Sa și le-a dat legile Sale. La muntele Sinai, prin Moise a dat porunca de a se construi un Sanctuar. (Exod 25:8,40).

Toate au fost făcute după porunca divină. Perimetrul interior al acestui sanctuar avea următoarele dimensiuni: 50 metri lungime (100 de coți), 25 metri lățime (50 de coți). Pereții care împrejmuiau curtea cortului măsurau 2,5 m înălțime (5 coți), astfel că de afară nu se putea privi înăuntru. Această curte era confecționată din pânză de in (Exod 38:16) care era susținută de 20 de stâlpi de aramă în latura lungimii, respectiv 10 stâlpi în latura lățimii, formând astfel un perimetru dreptunghiular.

“Cortul cel sfânt era așezat într-un loc liber, numit curte, care era împrejmuit cu pânză de in răsucit, prinsă de stâlpi de aramă.” Patriarhi și profeți, pag 347.

În Apocalips 19:8, inul alb reprezintă dreptatea lui Hristos dată omului păcătos. Toate ceremoniile și ritualurile erau realizate în interiorul acestui perimetru, și în mod asemănător, dreptatea lui Hristos înconjoară toate doctrinele și practicile vieții creștine. Poporul lui Dumnezeu trebuie să prezinte aceste adevăruri lumii pentru ca această temă să poată să îi atragă și pe cei din jur.

Cortul întâlnirii, măsura 17 metri lungime și aproape 6 metri lățime și înălțime. (Exod 26).

Era construit din scânduri de salcâm acoperite cu aur. Aceste două materiale simbolizează unirea dintre cele două naturi, natura divină și cea umană în Hristos. Lemnul Îl reprezenta pe Isus Hristos în natura Sa umană, iar aurul în natura divină.

“Mântuitorul dorea foarte mult ca ucenicii Săi să înțeleagă scopul pentru care natura Lui divină era unită cu natura omenească. El a venit în lume pentru a arăta slava lui Dumnezeu, pentru ca omul să fie înălțat prin puterea ei recreatoare. Dumnezeu Se descopere în El, pentru ca El să Se descopere în ei. Isus n-a dat pe față însușiri și nu s-a folosit de puteri pe care omul n-ar putea să le aibă prin credința în El. Toți urmașii Lui pot să aibă natura Lui omenească desăvârșită, dacă se vor supune lui Dumnezeu ca și El. Hristos Lumina Lumii pag 556.

Acoperișul sanctuarului era lucrat din patru covoare din păr de capră peste care se puneau o învelitoare din piei de berbece și una din piei de vițel de mare. (Exod 26:1,7,14)

> **Învelitoarea exterioară:** confecționată din piei de vițel de

mare, avea culoare gri, la prima vedere nu prezenta o atracție deosebită. Aceasta Îl reprezenta pe Isus Hristos în natura Sa umană.

“N-avea nici frumusețe, nici strălucire care să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.” Isaia 53:2

În mod asemănător, biserica lui Hristos nu are nici o aparență care să atragă privirile. *“Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic...”* Țefania 3:12.

- Nu se poate încrede în numărul său, trebuie să se încredă în Dumnezeu.
- Nu se poate încrede în bogățiile sale, trebuie să se încredă în Dumnezeu.
- Nu se poate încrede în înțelepciunea sa, trebuie să se încredă în Dumnezeu.

“Nu te teme de nimic, viermele lui Iacov, și rămașița slabă a lui Israel; căci Eu îți vin în ajutor - zice Domnul - și Sfântul lui Israel este Mântuitorul tău.” Isaia 41:14.

Sub învelitoarea de piei de vițel de mare, se afla o învelitoare de piei de berbec vopsită în roșu; culoarea roșie Îl simboliza pe Hristos în suferința Sa. De asemenea, biserica Sa este persecutată. Hainele ei sunt stropite de sângele martirilor lui Isus. Deseori, fii ei au trebuit să își verse sângele pentru credința lor: *“... și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”* Apocalips 12:11.

Sub covorul roșu, se afla un alt covor, **din păr alb de capră,** culoare care Îl reprezenta pe Hristos în curăția și dreptatea Sa.

Hristos dorește ca biserica Sa să se păstreze curată. *“Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”* Efeseni 5:27. Aceasta nu înseamnă că membri ei sunt perfecți, pentru că biserica este formată din bărbați și femei care își au fiecare greșelile lor dar, în doctrină, în principii, ea trebuie să fie fără pată. La rândul ei, pentru că depinde în totalitate de dreptatea lui Hristos, este prezentată de El înaintea lui Dumnezeu ca și când nu ar fi păcătuit niciodată.

Covorul interior: era covorul care forma acoperișul interior al cortului, era țesut din fire de in răsucit, de culoare albastră, purpuriu și cărămiziu, brodat cu heruvimi. Acestea erau culorile pe care le

foloseau doar împărații. Îl reprezintă pe Hristos Împăratul. În mod asemănător, ca o prefață a triumfului ei final și Biserica Sa va domni cu El. *“Celui ce va birui, îi voi da să șadă pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Apocalips 3:21.*

O perdea foarte fină despărțea Sanctuarul în două compartimente: Sfânta și Sfânta Sfintelor. În Sfânta Sfintelor se afla chivotul legământului acoperit cu aur. Acesta conține proiecții profetice foarte importante cu privire la ultima biserică. Le vom studia pe fiecare în parte, dar mai întâi vom face o scurtă trecere în revistă a celorlalte șase elemente care le preced, pentru a dezvolta cadrul în care ne aflăm și a ne putea bucura despre felul minunat în care, prin intermediul acestor simboluri care reprezentau viața, lucrarea, suferințele și biruința Domnului Hristos, Dumnezeu a ilustrat frumusețea Evangheliei .

ȘAPTE ELEMENTE CARE SUNT PROIECTATE ÎN TIMPUL NOSTRU

1. Poarta curții cortului Întâlnirii (Exodul 27:16).

Largă de 10 metri (20 de coți), având un aspect frumos, era susținută de patru stâlpi și avea o perdea de in subțire răsucit, albastru, purpuriu și cărămiziu. Pe cine reprezintă? Pe Isus Hristos, unicul prin care avem intrare la Tatăl. *Efesenii 2:18; Ioan 14:6.*

El a spus: *“Eu sunt ușa oilor; Dacă intră cineva prin Mine va fi mântuit. Va intra și va ieși, și va găsi pășune.” Ioan 10:7,9.*

Da, El este poarta aceluia staul care reprezintă biserica Sa vizibilă, mediul folosit de Dumnezeu pentru a ne învăța calea Sa. Oile Sale ascultă glasul Său, Îl urmează, cu alte cuvinte, ascultă pentru că El este Domnul. Aici se cunoaște staulul lui Dumnezeu, rămășița Sa. De ce era poarta atât de largă? Ea ne amintește de imensitatea iubirii lui Dumnezeu și de dorința Sa de a-i mântui pe toți oamenii. (*1Timotei 2:3,4*). Din nefericire nu toți doresc să fie mântuiți. Cei patru stâlpi ne amintesc de cele patru evanghelii, prin intermediul cărora Îl cunoaștem pe Isus Hristos. Invitația Sa se adresează oamenilor din toate cele patru puncte cardinale: est, vest,

sud și nord.

2. **Altarul pentru arderile de tot** (Exod 27:1-8)

“În curte, lângă intrare, se afla altarul de aramă pentru arderile de tot. Pe acest altar se ardeau toate jertfele aduse Domnului și mistuite de foc, iar coarnele lui erau stropite de sângele ispășitor.” Patriarhi și profeți, pag 347.

Altarul reprezintă calvarul, unde Domnul Isus a fost adus ca jertfă pentru noi. Apostolul Ioan Îl descrie pe Acel care avea să fie jertfit pentru noi în următoarele cuvinte:

“Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Ioan 1:29

Jertfele pentru păcat. *“Cea mai importantă parte a slujbei zilnice era serviciul adus la îndeplinire pentru diferite persoane, în mod individual. Păcătosul ce se pocăia își aducea darul la ușa cortului și, așezându-și mâna asupra victimei, își mărturisea păcatele, transferând astfel în mod figurat păcatele sale asupra victimei nevinovate. Animalul avea să fie junghiat chiar de mâna păcătosului, iar sângele era dus de preot în locul sfânt și stropit înaintea perdelei în spatele căroră se afla chivotul, conținând Legea lui Dumnezeu pe care păcătosul o călcase.”* Patriarhi și profeți, pag 354.

La fel și noi, cei care ne-am distrus viața prin păcatele noastre și am fost condamnați la moarte, primim mântuire pentru că un nevinovat, Isus Hristos, a murit în locul nostru.

Altarul avea în colțuri, patru coarne. Ele sunt simbolul puterii. Ne vorbesc despre puterea acestei jertfe.

Jertfa. *“Dumnezeu a poruncit în mod expres ca fiecare jertfă adusă pentru serviciul Sanctuarului să fie “fără cusur” (Exod 12:5). Numai o jertfă “fără cusur” putea fi un simbol al curăției desăvârșite a Aceluia care avea să Se ofere pe Sine ca un “miel fără cusur și fără prihană” (! Petru 1:19). Apostolul Pavel ne atrage atenția la aceste jertfe ca o ilustrare a ceea ce trebuie să ajungă urmașii lui Hristos. El zice: “Vă îndemn, dar, fraților pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” (Romani 12:1) Noi trebuie să ne predăm pe*

noi înșine în slujba lui Dumnezeu și să căutăm să facem jertfa aceasta cât mai perfectă cu putință. Aceia care-L iubesc din toată inima lor, vor dori să-I aducă cea mai bună slujire a vieții lor.” Patriarhi și profeți, pag 352.

Slujba zilnică. “În fiecare dimineață și seară, un miel de un an era adus ca ardere de tot pe altar, cu darurile de mâncare corespunzătoare, simbolizând astfel, consacrarea zilnică a națiunii față de Dumnezeu precum și continua dependență de sângele ispășitor al lui Hristos.” Patriarhi și profeți, pag 352.

3. **Ligheanul de aramă** (Exod 30:17-21)

“Între altar și ușa sanctuarului se afla ligheanul, care era de asemenea din aramă, făcut din oglinzile care fuseseră darul de bunăvoie al femeilor lui Israel. În ligheanul acesta preoții trebuiau să-și spele mâinile și picioarele ori de câte ori intrau în încăperile sfinte sau se apropiau de altar pentru a aduce Domnului o jertfă mistuită de foc.” Patriarhi și Profeți, pag 347

Acesta simbolizează spălarea de păcate prin botez. (Fapte 22:16)

“Ea este un simbol al harului divin pe care numai Domnul Hristos îl poate da și care, curăță, reînviorează și dă putere sufletului...Pentru Ieremia, Domnul Hristos este izvorul apelor vii.” (Ieremia 13:1) Patriarhi și Profeți, pag 422.

Cât de mare este responsabilitatea predicatorilor! E posibil ca aceștia să slujească cu mâinile mânjite prin neînfrânarea apetitului, ignorarea păcatului, spiritul lumesc sau prin acceptarea de a urma pe un drum pe care Dumnezeu nu l-a trasat? Poate Dumnezeu să primească slujba adusă de predicatorii care calcă unele din cele Zece Porunci?

“Și le-a zis: ‘Ascultați-mă Leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și scoateți afară din sfântul locaș ce este necurat.’ ” 2 Cronici 29:5.

Întâi trecem prin poarta, care Îl reprezintă pe Hristos și luăm hotărârea de a-L urma. Pe urmă, mergem la altar unde ne mărturisim păcatele iar vina noastră o dăm lui Isus, mielul lui Dumnezeu, astfel fiind îndreptățiți prin jertfa Sa. Din nou luăm o hotărâre - **botezul - reprezentat de ligheanul de aramă** - și suntem sfințiți prin lucrarea

pe care Dumnezeu o face prin Duhul Sfânt. (Evrei 10:19-23) Intrând în prima încăpere a sanctuarului, în Sfânta, ne întâlnim cu alte trei obiecte importante care au o proiecție în viața noastră creștină.

4. Sfeșnicul cu șapte brațe (Exod 25:31-39)

Era lucrat din aur masiv. Ce reprezintă lumina?

- Isus a spus: *“Eu sunt Lumina lumii.”* Ioan 8:12.
- În Psalmul 119:105 citim: *“Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”*
- Dar în Matei 5:14-16, Evanghelia spune că noi suntem lumina lumii.

Atunci, pe cine reprezintă această piesă a Sanctuarului? Isus este lumina, de asemenea și Cuvântul Său, acesta fiind intermediul prin care El, comunică cu noi, și la rândul nostru, dacă reflectăm lumina pe care o primim, și noi putem fi reprezentați de acest sfeșnic. Noi suntem ca și luna care nu are lumină proprie. Pentru a lumina pământul în nopțile întunecoase, aceasta reflectă lumina soarelui. Noi putem lumina pământul numai dacă Isus, Soarele neprihănit (Maleahi 4:2) își trimite razele luminoase asupra noastră pentru ca noi la rândul nostru să putem reflecta lumina Sa și lumina întregul pământ.

Uleiul din sfeșnic este simbolul Duhului Sfânt. *“Iată că este un sfeșnic cu totul de aur...Ce înseamnă lucrurile acestea?...Acesta este cuvântul Domnului...nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor.”* Zaharia 4:1-6.

Acest sfeșnic frumos de aur cu șapte brațe reprezintă biserica Sa prin intermediul căreia Hristos dorește să lumineze întreaga lume.

“Cele șapte sfeșnice sunt șapte biserici.” Apocalips 1:20.

Ce cugetare solemnă și ce responsabilitate implică aceasta! Hristos i-a încredințat bisericii Sale sarcina de a lumina întreaga lume: de a vesti solia Sa prin cuvânt și faptă.

“În zilele noastre, Dumnezeu a chemat comunitatea Sa, cum a chemat și pe Israel de pe vremuri, ca să fie o lumină în lume. Prin marea daltă a adevărului, întâia, a doua și a treia solie îngerească, El i-a despărțit de biserici și de lume ca să-i aducă într-o sfântă legătură cu Sine. El i-a făcut depozitarii legii Sale și le-a încredințat

marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Asemenea uneltelor sfinte încredințate vechiului Israel, și acestea pentru a fi transmise lumii, cei trei îngeri din Apocalips 14 reprezintă pe poporul care primește lumina soliilor lui Dumnezeu și care merg ca trimiși ai Săi ca să facă să răsună avertizarea prin tot lungul și latul pământului.” Mărturii pentru comunitate, vol 5 pag 450.

Dar, acest sfeșnic poate fi luat din mijlocul bisericii dacă aceasta nu ascultă de Dumnezeu, iar în acest caz, alții vor ocupa locul ei:

“Fraților, dacă nu veți face eforturi pentru o reformațiune decisivă, lămpile voastre se vor goli și stinge pentru a se pierde în întuneric. Oportunitățile care ne sunt prezentate acum sunt puține. Dacă aceste ocazii de har și pocăință trec fără a profita de ele, atunci se va da avertizarea: ‘Voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui.’ ” Mesaje selectate vol 5 pag 208, ed spaniolă.

O altă avertizare asemănătoare, dar mai puternică a fost publicată în Review and Herald din 25 februarie 1902.

“Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu te pocăiești.” Mi-a fost arătat că aceste cuvinte se aplică stadiului actual al bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Dragostea față de Dumnezeu s-a pierdut și aceasta a avut drept consecință lipsa de dragoste frățească. Este cultivat eul și iar eul, care încearcă să predomine. Până când va dura această stare? Dacă nu va avea loc o schimbare, va fi o asemenea lipsă de evlavie încât biserica va ajunge să fie reprezentată de smochinul fără rod. A fost dată o mare lumină. A avut multe ocazii pentru a aduce roade, dar egoismul a învins și de aceea, Dumnezeu zice: ‘...îți voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu te pocăiești.’ Isus a privit la smochinul mândru dar, lipsit de roade și cuprins de tristețe a pronunțat asupra acestuia o sentință. Smochinul s-a uscat datorită blestemului unui Dumnezeu ofensat. Dumnezeu să ajute pe poporul Său să ia învățătură din această întâmplare, cât timp încă mai are vreme.” Hristos neprihănirea noastră, pag 87, ed spaniolă.

Brațele acestui sfeșnic erau împodobite cu flori de migdal și

măr, toate lucrate în aur. Florile de migdal sunt primele care înfloresc. Putem compara aceasta priorității vestirii evangheliei, urgența de a înflori, de a prezenta lumii frumusețea adevărului (Ieremia 1:11-12). Albeața și curăția ei ne învață o altă lecție. Pentru alegerea seminției care va purta slujba preoției, de asemenea a înflorit un toiag de migdal. În Proverbe 25:11, merele de aur sunt comparate cu “un cuvânt spus la vremea potrivită.” Acestea trebuie să fie podoabele care să înfrumusețeze biserica lui Hristos.

“Citiți și studiați capitolul patru din cartea lui Zaharia. Cei doi măslini transmit uleiul auriu prin țevile de aur, în vasul de aur, care alimentează lămpile Sanctuarului. Uleiul auriu reprezintă Duhul Sfânt. Cu acest ulei, predicatorii lui Dumnezeu trebuie alimentați neîncetat, așa ca și ei, la rândul lor, să-l transmită comunității. “Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul Oștirilor!” Mărturii speciale pentru predicatorii Evangheliei, pag 166.

5. Masa cu pâinile pentru punerea înaintea (Exod 25:23-30)

“Masa punerii pâinilor se afla la nord. Împreună cu chenarul ei, ca o coroană ornamentală, masa era poleită cu aur. Pe ea, preoții trebuiau să așeze în fiecare Sabat douăsprezece pâini, aranjate în două șiruri și stropite cu tămâie.” Patriarhi și profeți, pag 347.

Care este simbolul pâinii? Îl simbolizează pe Isus Hristos, pentru că El a spus: *“Eu sunt pâinea vie care s-a pogorât din cer.”* Ioan 6:51.

“Atât mana, cât și pâinea punerii înaintea arătau spre Hristos, Pâinea cea vie, care stă pururea în prezența lui Dumnezeu.” Patriarhi și profeți, pag 354.

“Era o recunoaștere a dependenței omului de Dumnezeu atât pentru hrana temporară, cât și pentru cea spirituală, care erau primite numai prin mijlocirea Domnului Hristos.” Idem.

El dorește ca biserica să precum și fiecare dintre copiii Săi să-și deschidă inima pentru a cina cu El, sau a avea o comuniune cu noi. (Apocalips 3:20)

Isus dorește să ne hrănească prin intermediul Cuvântului Său, care poate satisface foamea sufletului. (Matei 4:4)

Această masă frumoasă de aur o putem compara cu Evanghelia care ne oferă pâinea vieții. Aceste pâini erau reînnoite în fiecare Sabat; în același fel, la Școala de Sabat primim pâine proaspătă, iar aceasta cuprinde și mireasma rugăciunilor noastre. (1 Cronici 9:32)

“Pâinea pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.” Ioan 6:48,51, up. “Pâinea nu ne poate ajuta cu nimic dacă nu o mâncăm, cu atât mai puțin dacă nu devine parte a ființei noastre. Cunoașterea de Dumnezeu nu ne va folosi la nimic dacă nu vom ajunge să avem un caracter asemenea Lui, pentru a prezenta lumii spiritul Său. Isus Hristos nu are nici o valoare pentru noi dacă în ființa noastră nu crește nădejdea slavei...Dacă ne hrănim în mod spiritual din trupul Domnului Isus, mâncând și bând din trupul și sângele Său, devenim părtași naturii Sale divine.” Să-L cunosc pe El, 110.

6. Altarul tămâierii (Exod 30:1-10)

“Chiar înaintea perdelei ce despărțea Sfânta de Sfânta Sfințelor și în imediata apropiere a prezenței lui Dumnezeu, se afla altarul de aur al tămâierii. Pe acest altar, preotul trebuia să ardă tămâie în fiecare dimineață și în fiecare seară; carnelor altarului erau atinse cu sângele jertfei pentru păcat și erau stropite cu sânge în ziua mare a ispășirii. Focul de pe acest altar a fost aprins de Dumnezeu Însuși și era îngrijit și păstrat cu sfințenie. Zi și noapte, tămâia sfântă împrăștia parfumul ei frumos mirositor în toate încăperile sfinte și în afară, până departe, în jurul cortului întâlnirii.” Patriarhi și profeți, pag 347.

Ce reprezintă tămâia?

“Ca tămâia să fie rugăciunea mea înaintea Ta, și ca jertfa de seară să fie ridicarea mâinilor mele!” Psalm 141:2.

“Apoi a venit un alt înger, care s-a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s-a dat tămâie multă, ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care este înaintea scaunului de domnie.” Apocalips 8:3.

“Tămâia care se înălța cu rugăciunile lui Israel reprezintă meritele și mijlocirea Domnului Hristos, perfecta lui neprihănire,

care, prin credință îi este atribuită poporului Său, singura care face ca închinarea ființelor păcătoase să fie primită înaintea lui Dumnezeu. Înaintea perdelei locului Prea sfânt era un altar al continuei mijlociri, iar înaintea locului sfânt, era un altar al continuei ispășiri. Prin sânge și prin tămâie trebuia să se facă apropierea de Dumnezeu - simboluri ce arătau spre Marele Mijlocitor, prin care păcătoșii se pot apropia de Dumnezeu, Singurul prin care harul și mântuirea pot fi acordate celui ce se pocăiește și crede.” Patriarhi și profeți, pag 353.

- Rugăciunile noastre pot ajunge la Tatăl ca o mireasmă plăcută, doar prin Isus Hristos. (1 Ioan 2:1)
- Doar prin dreptatea Lui putem fi primiți înaintea Tatălui.
- Tămâia era adusă în fiecare dimineață și seară, la fel ca și jertfa zilnică. Acestea le putem compara cu consacrarea zilnică și cu altarul de dimineață și de seară care trebuie să aibă loc în cadrul familiei.

“Orele rânduite pentru jertfele de dimineața și seara erau socotite ca sfinte și au ajuns să fie privite de toată națiunea iudaică asemenea unui timp hotărât pentru închinare...În practica aceasta, creștinii au un exemplu pentru rugăciunea de dimineața și de seara. În timp ce condamnă un simplu șir de ceremonii, lipsite de sensul închinării, Dumnezeu privește cu multă plăcere asupra acelor care-L iubesc și care se pleacă dimineața și seara în rugăciune pentru a căuta iertare pentru păcatele făptuite și pentru a prezenta cererile lor pentru binecuvântările trebuincioase.” Patriarhi și profeți, pag 354

7- Secretul chivotului de aur

După perdeaua din Sanctuar se afla chivotul legământului. (Evrei 9:3-5; Exod 25:10-22).

“Dincolo de perdeaua dinăuntru se afla Sfânta Sfintelor, unde era concentrat serviciul simbolic al ispășirii și mijlocirii și care alcătuia inelul de legătură dintre cer și pământ. În această încăpere se afla chivotul, o ladă din lemn de salcâm, poleită pe dinăuntru și pe dinafară cu aur și având un chenar ca o coroană pe partea de sus.” Patriarhi și profeți, pag 348.

Ce alte obiecte mai puteau fi întâlnite în interiorul sau în afara chivotului? Erau patru lucruri de o mare însemnătate:

1. **Capacul chivotului**, numit și **tronul harului**. Acesta acoperea chivotul și era confecționat din aur masiv. Avea doi heruvimi de aur cu aripile întinse.
2. **Tablele legii** scrise cu degetul lui Dumnezeu (Deuteronom 10:1-5), care sunt temelia tronului lui Dumnezeu și o oglindire a caracterului Său. (Psalm 89:14; 119:172)
3. **Vasul de aur cu mană**, hrana pe care Dumnezeu a dat-o fiilor lui Israel în deșert.
4. **Toiagul lui Aaron**, care a înverzit într-o singură noapte, prin simbolul căreia a fost aleasă seminția lui Levi pentru slujba preoției.

Cele șapte elemente ale sanctuarului ne arată:

- Planul lui Dumnezeu pentru salvarea omului.
- O minunată proiecție către Hristos - cele șapte elemente erau așezate în formă de cruce. Ce frumoasă prezentare a planului de mântuire!
- Dar, chivotul de aur conține și un alt mare secret, în special pentru timpul nostru.

Luând în calcul diagrama Sanctuarului, să mergem la altarul pentru jertfe. Dacă vom pune o dată sau anul în care Mielul lui Dumnezeu a fost sacrificat pe altarul acestei lumi, care este acest an? Este anul 31 e.n. nu? Ce an scriem pe perdeaua care separă Sfânta de Sfânta Sfintelor? Conform profeției din Daniel 8:14, este anul în care se termină profeția celor 2300 de seri și dimineți - adică anul 1844.

Aceasta înseamnă că simbolurile și tot ceea ce se întâmplă în sanctuarul ceresc sunt de o importanță deosebită, pentru noi cei care trăim în timpul sfârșitului. Da, trăim într-un timp foarte solemn, când Domnul Isus Hristos a intrat din Sfânta în Sfânta Sfintelor ca Mijlocitor al fiecăruia dintre noi în judecata de cercetare. Elementele simbolice care pot fi întâlnite în acest loc din spatele cortinei (perdelei), sunt de o mare importanță pentru biserica sfârșitului. Prin credință, să-L urmăm pe Domnul Isus în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc pentru a primii învățăturile pe care dorește să ni le

dea în acel loc!

CARACTERISTICILE BISERICII RĂMĂȘITEI ASCUNSE ÎN CHIVOTUL LEGĂMÂNTULUI

Chivotul legământului reprezintă tronul lui Dumnezeu.

“Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său.” Apocalips 11:19.

“...dincolo de cea de a doua perdea, chivotul cel sfânt, cu heruvimii lui plini de mister, iar deasupra lui, Șechina cea sfântă, manifestarea vizibilă a prezenței lui Dumnezeu; dar toate acestea erau numai o slabă reflectare a măririi Templului lui Dumnezeu din cer, marele centru al lucrării pentru mântuirea omului.” ... “dintre heruvimi, Dumnezeu făcea de cunoscut voia Lui. Soliile divine erau uneori aduse la cunoștința marelui preot printr-o voce din nor. Alteori, o lumină se odihnea asupra îngerului din dreapta, ceea ce însemna aprobare sau primire, sau o umbră, un nor, se așeza pe cel din stânga, pentru a descoperi dezaprobarea sau respingerea.” Patriarhi și profeti, pag 348, 349.

Chivotul legământului reprezintă tronul sau guvernarea lui Dumnezeu

Principiile fundamentale pe care Creatorul le folosește pentru a governa sunt reprezentate prin intermediul a patru elemente care pot fi întâlnite aici: (1) tronul harului, (2) legea, (3) ulciorul cu mană, (4) toiagul lui Aaron. Biserica Sa de pe pământ trebuie să aibă aceleași principii sau caracteristici de bază, aceleași doctrine în învățătura ei. Dacă acestea nu pot fi întâlnite în principiile ei, atunci ea nu se poate identifica cu Isus Hristos ca și Domn al ei, cu alte cuvinte, nu este poporul Său. E.G. White confirmă aceasta:

“Acest chivot sfânt, care-L reprezenta pe Dumnezeu în mijlocul poporului Său era acoperit tot timpul, pentru ca nici un ochi curios să nu poată privi înăuntrul său.” Cealaltă putere, pag 172, ed spaniolă.

Chivotul legământului identifică adevăratul popor al lui Dumnezeu, care înalță principiile reprezentate aici.

“Satana a luat orice măsură posibilă, ca nimic să nu vină între noi, ca popor, care să ne certe și să ne mustre și care să ne someze să ne îndepărtăm de rătăcirile noastre. Dar există un popor care va purta chivotul lui Dumnezeu. Unii, care nu vor mai dori să ducă chivotul, vor pleca dintre noi. Dar aceștia nu vor putea face zid ca să închidă adevărul, căci el se va întinde și se va înălța până la sfârșitul lumii.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag. 358.

“Religia lui Isus se află în pericol de a fi amestecată cu spiritul lumesc. Practicile lumești iau locul adevăratei evlavii și a înțelepciunii care vine de sus, iar Dumnezeu își va retrage mâna Sa binecuvântătoare de pe biserică. Va fi luat chivotul legământului din mijlocul poporului Său? Vor intra idoli pe ascuns în biserică? Vor avea intrare în sanctuar principii și precepte false? Va fi adorat antihristul? Vor fi ignorate principiile și doctrinele adevărate care ne-au fost date de Dumnezeu și au făcut din noi ceea ce suntem?” Manuscript releases vol 21, pag 448

Să analizăm această mărturie inspirată care a fost scrisă în 1890. Am subliniat punctele cele mai importante:

- 1. Religia lui Isus este în pericol.**
- 2. Părerile lumești ocupă locul temerii de Dumnezeu.**
- 3. “Dumnezeu își va lua mâna de pe biserică.”** O profeție care avertizează că Dumnezeu își va retrage sprijinul Său.
- 4. Va fi luat chivotul legământului din mijlocul poporului?** Această frază sub formă de întrebare demonstrează:
  - că biserica sfârșitului este identificată ca fiind purtătoarea chivotului
  - că acest chivot poate fi luat, cu alte cuvinte, biserica poate fi amenințată de respingerea din partea lui Dumnezeu.
- 5. Vor fi introduși idoli străini?** Am putea aminti câțiva: modele indecente, apetitul pervertit, spiritul lumesc, anumite recreații cum ar fi fotbalul, etc.
- 6. Vor fi introduși în sanctuar principii și precepte false?** În broșura "S-a schimbat adevărul?" vom dovedi cu mai multe detalii că în biserică au fost introduse principii și precepte noi, iar acestea se opun legii lui Dumnezeu.
- 7. Va fi adorat antihristul?** Atunci când se face compromis cu

ecumenismul, când preoților li se permite să inaugureze casele noastre de rugăciune și să scrie articole la revistele noastre, etc, etc. Când mesajul bisericii nu mai are un sunet clar, atunci se aduce închinare antihristului.

- 8. Vor fi ignorate doctrinele adevărului și principiile care ne-au fost date de Dumnezeu?** A ignora pe cineva nu înseamnă neapărat a-l respinge, doar pur și simplu, a nu-i da atenție. Nu s-a făcut aceasta cu anumite adevăruri care au fost descoperite? Pur și simplu sunt ignorate.

Punctele analizate ne arată când și cum o biserică poate să înceteze a mai fi biserica lui Dumnezeu, simbolizată prin chivotul legământului. Dar, vedem în continuare că deși sunt adevăruri importante, simbolizate, nu trebuie să fie ignorate.

“Când Dumnezeu va săvârși lucrarea Sa străină pe pământ, când mâini sfinte nu vor mai purta chivotul, atunci va fi vai de popor. O, de ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi lucrurile care îți dau pacea! O, de s-ar pocăi poporul nostru - cum au făcut locuitorii Ninivei - și s-ar căi din toată puterea lor, și ar crede din toată inima lor, ca Dumnezeu să-și întoarcă de la ei mânia Sa aprinsă!” Mărturii pentru comunitate, vol 5 pag 74.

Tronul harului:

Reprezintă solia îndreptării prin credință, sau Hristos neprihănirea noastră.

“Înainte tronului milei, marele preot făcea ispășire pentru Israel, iar într-un nor de slavă Dumnezeu se întâlnea cu El.” Patriarhi și profeți, pag 352.

Este locul în care Domnul Hristos arată cicatricele mâinilor Sale Tatălui pentru a mijloci în favoarea noastră, este locul unde ne este acordată neprihănirea lui Hristos. *“De ar înțelege toți că întreaga ascultare, toată pocăința, toată lauda și mulțumirea trebuie consacrată pe focul dreptății lui Hristos. Mireasma acestei dreptăți se ridică asemenea unui nor înaintea tronului harului.”* Mesaje selectate vol 1 pag 404.

“...deasupra Legii era tronul milei, pe care se descoperea

prezența lui Dumnezeu și de unde, în virtutea ispășirii, păcătosului ce se pocăia îi era acordată iertarea. Astfel, în lucrarea Domnului Hristos pentru mântuirea noastră, simbolizată prin serviciul de la sanctuar, ‘bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.’ (Psalm 85:10).”

Ce se înțelege prin Solia îndreptării prin credință?

“Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.”

1 Corinteni 1:30

Aceasta cuprinde patru aspecte importante.

1. **Înțelepciune**, sau chemarea lui Dumnezeu.
2. **Neprihănire**, a fi eliberat de sub condamnare.
3. **Sfințire**, Dumnezeu ne învrednicește să împlinim legea Sa.
4. **Răscumpărare**. Eliberarea finală din prezența păcatului.

“Cel care este sfințit prin adevăr, va fi stăpân pe sine și va păși pe urmele lui Hristos până ce harul se va pierde în mărire. Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți este dată în dar; neprihănirea prin care suntem sfințiți este dăruită. Cea dintâi este recomandarea noastră pentru ceruri, iar a doua este pregătirea noastră pentru ceruri.” Solii pentru tineret, pag 29.

“Singura noastră nădejde este ca, dreptatea lui Hristos să ne fie atribuită nouă, și ca Spiritul Său să lucreze în noi și prin noi.” Calea către Hristos, pag 62.

Tronul harului se afla deasupra chivotului, inclusiv a legii. Dumnezeu a condus poporul advent pas cu pas, încredințându-i adevăruri mărețe. Solia neprihănirii prin credință trebuia să pregătească poporul pentru a primi ploaia târzie a Duhului Sfânt. Prin urmare, este o solie de o importanță vitală. Dar, biserica a fost invadată de mândrie și legalism iar Ellen G. White a explicat că această solie, care a fost dată poporului cu ocazia Conferinței de la Mineapolis, S.U.A. din 1888, a fost respinsă;

“Domnul, în marea Sa milă, a trimis poporului Său cea mai prețioasă solie, prin Elder Waggoner și Elder Jones. Această solie trebuia să înfățișeze lumii și mai clar, pe Mântuitorul înălțat, ca sacrificiu pentru păcatele lumii întregi. Ea prezintă siguranța îndreptării prin credință; ea invită pe popor să primească

dreptatea lui Hristos, care se dă pe față prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu..Aceasta este solia îngerului al treilea care trebuie vestită cu glas tare și care va fi însoțită de revărsarea Duhului Sfânt în mare măsură.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag 83.

“Solia despre neprihănirea lui Hristos trebuie să răsune de la o margine la alta a pământului ca să pregătească calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu, care va încheia lucrarea îngerului al treilea.” Mărturii pentru comunitate, vol 6, pag 18.

Tablele legii

Cele 10 Porunci sunt baza sistemului de guvernare al lui Dumnezeu.

“Legea lui Dumnezeu, cuprinsă în chivot, era marea regulă a neprihănirii și a dreptății.” Patriarhi și profeți, pag 348.

“În chivotul legământului care se află în cer se află tablele de piatră pe care sunt scrise preceptele care formează baza guvernării Sale.” Semnele timpului, 04.071898

“Legea este marele standard al neprihănirii. Reprezintă caracterul lui Dumnezeu și este dovada credincioșiei noastre față de conducerea Sa.” Sfaturi pentru părinți și elevi, pag 61.

“Educația israeliților cuprindea toate domeniile vieții. Tot ceea ce slujea spre binele lor, era o dovadă a purtării de grijă dumnezeiești și intra în domeniul legii divine.” Educația, pag 36.

Nu putea fi ignorată nici una dintre porunci. În matematica lui Dumnezeu, $10-1=0$. *“Căci cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.” Iacov 2:10. Dacă biserica onorează legile omenești mai presus de legile divine, trădează încrederea lui Dumnezeu.*

“În felul acesta noi mărturisim pe Dumnezeu și recunoaștem Legea Sa, ca temelie a guvernării Sale în cer și în toată împărăția Sa de pe pământ. Autoritatea Sa trebuie ținută în mod distinct și lămurit în fața lumii și nici o lege nu trebuie recunoscută care este în contradicție cu legile lui Dumnezeu. Dar, dacă disprețuim rânduiala lui Dumnezeu și permitem lumii să influențeze acțiunile noastre, atunci intenția lui Dumnezeu nu se va realiza cu noi. Oricât de însemnat ar fi pretextul, dacă comunitatea șovăiește în acest

punct, în dreptul numelui ei, în cărțile cerului va fi scris: ‘A nesocotit cele mai sfinte datorii și a trădat împărăția lui Hristos.’ Dar, dacă comunitatea e ferm hotărâtă să țină sus principiile în fața întregului univers și a împărățiilor lumii; dacă păstrează cu credincioșie statornică onoarea și sfințenia Legii lui Dumnezeu, va atrage chiar atenția și admirația lumii și mulți, văzând faptele bune ale credincioșilor, vor fi conduși să preamărească pe Tatăl nostru din ceruri.” Mărturii speciale pentru predicatorii Evangheliei, pag

Mana. Ce reprezintă ea?

- pe plan spiritual, pe Isus și Cuvântul Său.
- pe plan material, reprezintă alimentația dată de Dumnezeu poporului Său.

Când Israel a ieșit din Egipt, în drum spre Canaan, în locul alimentației cu carne a primit mana.

“Prin alegerea hranei care a fost dată omului în Eden, Dumnezeu a arătat care este cel mai bun regim alimentar; prin alegerea făcută pentru copiii lui Israel, Domnul i-a învățat aceeași lecție. A scos pe Israel din Egipt și le-a dat învățături pentru ca ei să fie poporul Său. Prin intermediul lor, El dorea să binecuvânteze și să învețe lumea. Le-a dat hrana cea mai potrivită pentru acest scop, nu carne, dar mană.” Ministry of healing, pag 240.

“Chiar cu privire la hrana lor, Dumnezeu căuta numai binele lor cel mai mare. Mana cu care i-a hrănit în pustie era o hrană care oferea puteri morale, spirituale și corporale.” Educația, pag 36.

Plângerile pe care le-au făcut israeliții atunci când au cerut carne au provocat dizgrația lui Dumnezeu.

“Adunăturii de oameni care se aflau în mijlocul lui Israel i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă, și să zică: ‘Cine ne va da carne să mâncăm? ..Aveți să mâncați carne... până vă va ieși pe nări, și vă veți scârbi de ea..’ ‘Pe când carnea era încă în dinții lor fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare.” Numeri 11:4,18-20, 33-34.

“Pentru că s-au îndepărtat de planul lui Dumnezeu cu privire la alimentație, israeliții au trebuit să sufere mult. Au dorit să

mănânce carne și au cules rezultatele.” Ministry of healing, pag 241.

Apostolul Pavel vorbește despre acest episod că a fost scris pentru învățătura noastră, a acelor care trăim în timpul sfârșitului, cei care am ieșit din Egipt - din lume - pentru a merge spre Canaanul ceresc.

“Totuși, cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit și ei. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” 1 Corinteni 10:5,6,11.

Ulciorul cu mană se găsește și în Sanctuarul ceresc.

“Isus a trecut de a doua perdea și intră în Sfânta Sfintelor. În chivot era ulciorul de aur cu mană, toiagul cel înverzit al lui Aaron și tablele de piatră, puse la loc asemenea unei cărți.” Experiențe și viziuni, pag 20.

Pentru poporul lui Dumnezeu din zilele sfârșitului, ulciorul cu mană simbolizează dieta vegetariană pe care trebuie s-o practice în acest timp.

“Lumina pe care Dumnezeu a dat-o și va continua s-o dea asupra chestiunii alimentare trebuie să fie pentru poporul Său de astăzi ceea ce mana a fost pentru copiii lui Israel...După cum pe vremuri Dumnezeu a dat mană din cer, ca să hrănească pe fii lui Israel, tot așa vrea ca acum în diferitele țări să dea poporului iscusință și înțelepciune să folosească produsele acelor țări la pregătirea de alimente care să le înlocuiască pe cele de carne...”

“Același Dumnezeu care a hrănit miile de oameni în pustietate cu pâine din cer, va da poporului Său de astăzi cunoștințe cu privire la felul în care să-și prepare hrana în chip simplu.” Dietă și hrană, pag 232, 233.

Toiagul lui Aaron. Ce reprezintă?

1. Preoția. După răscoala lui Core, Dumnezeu alege o seminție careia îi încredințează slujba preoției. (Numeri 17:7,8).

“Înflorirea unuia dintre toiage avea să fie semnul că Dumnezeu a ales acea seminție pentru slujba preoției. Această

minune a clarificat problema preoției.” Patriarhi și profeti, pag 410.

2. **Lucrarea misionară:** suntem chemați să fim o preoție sfântă, (Apocalips 1:6; 5:10) pentru a-L prezenta lumii pe Hristos.

“Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat de la întuneric la lumina Sa minunată.” 1 Petru 2:9.

Toți am fost chemați pentru a sluji. După cum unii din seminția lui Levi au fost chemați să slujească în Sanctuar - cei din casa lui Aaron (Numeri 18:7) - alții au fost chemați să fie ușieri sau cântăreți, etc. În zilele noastre, responsabilitatea de a îndeplini slujbele sfinte este încredințată pastorilor consacrați, dar toți sunt chemați pentru a predica Evanghelia și a vesti lumii puterile Celui ce ne-a chemat de la întuneric la lumină.

Reprezintă autoritatea Spiritului Profetiei. Moise era un profet. Core, Datan și Abiram au vrut să uzurpe această poziție. De asemenea au vrut să ocupe și slujba preoției. Prin intermediul toiagului lui Aaron, Dumnezeu însuși și-a arătat hotărârea cu privire la instrumentele pe care dorea să le folosească pentru a conduce poporul Său.

“Faptele care se referă la Core și la cei care s-au unit cu el în răscoala lor împotriva lui Dumnezeu au fost scrise ca o avertizare pentru poporul lui Dumnezeu, în special pentru acei care trăiesc în timpul sfârșitului. Satana le-a condus pe anumite persoane să urmeze exemplul lui Core, Datan și Abiram în a se răscula împotriva poporului lui Dumnezeu. Acei care își permit să se opună mărturiilor, se înșeală pe ei înșiși...Ei s-au răsculat împotriva mărturiei clare a lui Dumnezeu care a fost dată servilor Săi cu scopul de a mustra păcatele poporului lui Dumnezeu. Mărturiile care vorbesc împotriva îngăduinței obiceiurilor rele, cum ar fi, consumul de ceai, cafea sau tutun, au iritat o anumită clasă pentru că le distrugea idolii. Pentru un timp, mulți au rămas nehotărâți între a face un sacrificiu complet prin a evita toate aceste obiceiuri dăunătoare sau a resping mărturiile clare în favoarea pretențiilor apetitului lor. Se aflau într-o poziție nedefinită. Lupta se dădea între

convingerile lor cu privire la adevăr și apetit. Starea lor de nehotărâre i-a slăbit și în cazul multora, apetitul a ieșit învingător... Mărturiile clare le puneau anumite bariere și le cauzau neplăceri imense, iar prin respingerea lor au simțit o eliberare și s-au luptat ca nu numai ei dar și alții să creadă că asemenea mărturii erau false. Ei spuneau că poporul se afla într-o stare bună, dar mărturiile care-l mustrau erau acelea care cauzau probleme...Ei înșiși, care conduceau sufletele la pierzare erau afectați de prejudecăți oarbe pentru a respinge mărturiile trimise de Dumnezeu, încât nu mai puteau nici vedea și nici auzi bine. Este atât de dificil a-i scoate dintr-o asemenea înșelăciune pe acei care au îngăduit să se lase conduși într-o asemenea rebeliune după cum era de dificil a-i convinge pe israeliții răsculați care erau greșiți că Moise și Aaron erau de partea corectă...După toate acestea, Dumnezeu în mila Sa, pentru a clarifica pentru totdeauna slujba preoției a făcut o minune prin intermediul toiagului lui Aaron.” Spiritul profetic, vol 1, pag 307.

Foc străin

Aaron și fii săi au fost aleși în slujba preoției. Cu toate că au primit instrucțiuni clare de la Dumnezeu, ei s-au dovedit a fi neascultători. Ce s-a întâmplat cu ei?

“La ceasul închinării, în timp ce rugăciunile și laudele poporului se îndreptau la Dumnezeu, doi dintre fii lui Aaron și-au luat cădelnițele și au ars în ele tămâie, ca să se înalțe un miros plăcut înaintea lui Dumnezeu. Dar au nesocotit porunca Sa, folosind ‘foc străin’. Ei au folosit foc obișnuit, pentru arderea tămâii, în loc să folosească focul sfânt, pe care-l aprinsese însuși Dumnezeu și poruncise să fie folosit în scopul acesta. Pentru acest păcat, un foc a ieșit de la Domnul și i-a mistuit acolo în fața poporului. După Moise și Aaron, Nadab și Abihu erau în pozițiile cele mai înalte din Israel. Ei fuseseră onorați de Dumnezeu în mod deosebit, îngăduindu-li-se ca, împreună cu cei șaptezeci de bătrâni, să privească slava Sa pe munte. Dar, pentru aceasta, abaterea lor nu trebuia să fie nici scuzată, nici trecută cu vederea.” Patriarhi și profeți, pag 360, 361.

Ce se poate înțelege prin foc străin? Avem șapte aplicații:

1. **Desconsiderarea principiilor.**

Focul sfânt reprezintă principiile lui Dumnezeu, focul străin fiind contrariul.

“Principiile sfinte, pe care Dumnezeu le-a dat, sunt reprezentate ca foc sfânt.” Mărturii pentru predicatori, pag 313.

“Va reprezenta sfințenia lucrării, va preamări adevărul și va prezenta mereu înaintea oamenilor, mirosul sfânt al caracterului lui Hristos. Acesta este focul cel sfânt, aprins de Dumnezeu Însuși. Orice lucru afară de acesta este foc străin, pe care Dumnezeu nu-l poate suferi și acesta, cu atât mai mult, cu cât poziția ocupată de el are răspunderi mai mari.” Mărturii pentru predicatori, pag 312.

2. **A nu trăi la înălțimea luminii.**

“Lumina cea mare și marile privilegii acordate cer să se aducă roade ale virtuții și sfințeniei pe măsura luminii primite. Dumnezeu nu poate primi mai puțin. Marile binecuvântări și privilegii acordate n-ar trebui să-l adoarmă pe vreun om, să-l facă să se simtă în siguranță sau să fie nepăsător. Ele n-ar trebui niciodată să dea libertatea de a păcătui sau de a-i face pe cei care le primesc să creadă că Dumnezeu nu va fi strict cu ei.” Patriarhi și profeți, pag 361.

3. **Îndepărtarea de una dintre poruncile Lui și a nu face diferența dintre lucrurile sfinte și cele comune.**

*“Dumnezeu voia să învețe poporul că trebuie să se apropie de El cu respect și cu teamă în felul stabilit de El. Dumnezeu nu poate accepta o ascultare numai în parte. Nu era de ajuns ca, la acea oră solemnă de închinare, **aproape** totul să fie făcut după îndrumările Lui. Dumnezeu a rostit un blestem asupra acelor care se îndepărtează de poruncile Lui și care nu fac deosebire între ce este profan și ce este sfânt. El declară prin profet: ‘Vai de cei ce numesc răul bine și binele rău, care spun că întunericul este lumină și lumina este întuneric...Vai de cei ce se socotesc singuri înțelepți și se cred pricepuți...care scot cu fața curată pe cel vinovat pentru mită și iau drepturile celor nevinovați..Au nesocotit Legea lui Dumnezeu*

și au disprețuit Cuvântul Sfântului lui Israel.” (Isaia 5:20-24).

Nimeni să nu se înșele pe sine cu gândul că o parte din poruncile lui Dumnezeu ar fi fără însemnătate sau că El ar accepta altceva decât ce a cerut. Profetul Ieremia zice: ‘Cine a spus și s-a întâmplat ceva fără porunca Domnului?’ (Plângeri 3:37) Dumnezeu nu a așezat în Cuvântul Său nici o poruncă pe care oamenii să o poată asculta sau nu, după buna lor plăcere, și să nu suporte consecințele. Dacă aleg orice alte căi, în afară de aceea a unei stricte ascultări, oamenii vor ajunge să vadă că acele căi ‘la urmă duc la moarte.’ (Proverbe 14:12) Patriarhi și profeti, pag 361, 362.

4. A nu mostra păcatul. Simpatia falsă.

“*Mustrarea divină se află asupra acelei false simpatii pentru păcătosul care caută să-și scuze păcatul. Ca efect al păcatului, simțurile morale amorteșc până acolo, încât cel care săvârșește răul nu-și dă seama de enormitatea abaterilor lui și, fără puterea convingătoare a Duhului Sfânt, rămâne într-o orbire parțială față de păcatul său. Este de datoră slujitorilor lui Dumnezeu de a le arăta acestor greșiți primejdia în care se află. Aceia care nimicesc efectul avertizărilor, orbind ochii păcătoșilor spre a nu vedea caracterul real și urmările păcatului, se mângâie adesea cu gândul că dau dovadă, în felul acesta de multă iubire; dar, în realitate, ei lucrează în mod direct spre a se opune și a împiedica lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu; ei îl leagă pe păcătos, ca să-l adoarmă pe marginea prăpastiei. În acest fel, se fac părtași de vinovăția lui și se fac vrednici de o teribilă răspundere pentru atitudinea lui de nepocăință. Mulți, foarte mulți merg spre ruină, ca rezultat al acestei false și înșelătoare simpatii.*” Patriarhi și profeti, pag 363.

5. Necumpătare în Reforma sanitară.

“*Toți acei care ocupă poziții de sfântă răspundere trebuie să fie oameni de o strictă cumpătare, mintea lor trebuie să fie clară, pentru a putea face deosebire între bine și rău, ca să poată avea tăria de a sta la principii și înțelepciunea de a împărți dreptatea și a da dovadă de milă. Aceeași obligație îi revine fiecărui urmaș al lui Hristos.*” Patriarhi și profeti, pag 363.

6. A nu se lăsa călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, ci de sentimente proprii.

“Dacă cineva nu are o legătură vie cu Dumnezeu, atunci propriul său spirit și sentimentele vor câștiga întâietatea. Aceasta poate să fie reprezentată ca foc străin, oferit în locul celui sfânt. Astfel, omul introduce în lucrarea lui Dumnezeu defectele caracterului său propriu, planuri care sunt omenești și pământești și amăgirile îi împrejmuiesc atât pe el, cât și pe toți acei care îl primesc.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag 323.

7. A conduce contrar principiilor cerului

“În locul acestui foc sfânt a fost folosit foc obișnuit. Planuri contrare adevărului și dreptății sunt introduse pe ascuns, cu susținerea că aceasta trebuie să fie făcută ‘pentru că este favorabil progresului lucrării lui Dumnezeu,’ zic unii...Dar focul cel sfânt a fost adus ca jertfă prin folosirea de cuvinte aspre, prin laudă de sine, înălțare de sine și îndreptățire de sine, prin autoritate arbitrară și stăpânitoare, prin apăsarea și restrângerea libertății poporului lui Dumnezeu, legându-i prin planurile și regulile lor, pe care Dumnezeu nu le-a pus la cale și nici nu i-au venit în minte. Toate aceste lucruri sunt foc străin pe care Dumnezeu nu-l recunoaște și care sunt o continuă reprezentare falsă a caracterului Său.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag 312,313.

Am văzut câteva feluri în care se poate aduce foc străin. Dumnezeu cere o slujire curată, fără nici un compromis cu lumea, fără foc străin. Atunci, slujba Sa poate fi reprezentată prin toiagul lui Aaron și poartă aprobările divine.

PE PLATFORMA ADEVĂRULUI – SINTEZĂ

Am văzut identitatea ultimei biserici în lumina Sanctuarului. Aceste proiecții simbolice sunt profeții care se aplică timpului nostru. Ele ne prezintă bazele guvernării lui Dumnezeu - prin intermediul simbolurilor din chivot - precum și caracteristicile adevăraților credincioși, care se supun acestor principii.

Cum putem identifica adevărata biserică a lui Dumnezeu?

Ea stă pe temelia adevărului.

“Ca și popor, trebuie să rămânem statornici pe temelia adevărului veșnic care a rezistat la încercări. Trebuie să ne sprijinim pe stâlpii puternici ai credinței noastre. Principiile adevărului care ne-au fost descoperite de Dumnezeu sunt unica noastră temelie adevărată. Ele ne-au făcut să fim ceea ce suntem. Trecerea timpului nu va diminua valoarea lor...” Mărturii, seria B vol 2 pag 51. (1904)

“Eu am văzut o ceată care stătea neclintită și bine veghetoare și nu dădea nici o înlesnire acelora care voiau să zdruncine credința întemeiată a comunității. Dumnezeu privea asupra lor cu plăcere. Mi-au fost arătate trei trepte - prima, a doua și a treia solie îngerească. Îngerul meu conducător zise: ‘Vai acei care va schimba câtuși de puțin ceva din aceste solii. Înțelegerea dreaptă a acestor solii este de cea mai mare importanță. Soarta sufletelor depinde de felul și modul în care ele sunt primite.’

Dumnezeu a condus pe copiii Săi pas cu pas, până ce i-a pus pe o temelie sigură și neclintită.” Experiențe și viziuni, pag 201.

“Trebuie să cercetăm Scripturile pasaj cu pasaj pentru a căuta dovezile de netăgăduit care susțin doctrinele fundamentale care ne-au condus până unde ne aflăm acum, și anume pe temelia adevărului etern. Atunci când oamenii se îndepărtează de pietrele de hotar care au fost așezate de Dumnezeu cu scopul de a înțelege poziția noastră, așa cum arată și profeția, ei se îndreaptă către o direcție necunoscută lor.” Mesaje selectate vol 2 pag 452,453 ed spaniolă.

“Siguranța noastră este aceea de a rămâne lângă vechile pietre de hotar. La lege și la mărturie! Dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta! Isaia 8:20.” Comorile mărturiilor, vol 2, pag 58, ed spaniolă.

“Nici o învățătură a credinței noastre care ne-a făcut ceea ce

suntem nu trebuie slăbită. Avem pietrele noastre de hotar de adevăr, experiență și îndatoriri și trebuie să stăm hotărâți în apărarea principiilor noastre, în fața întregii lumi.” Mărturii pentru comunitate vol 8 pag 126.

Să ne amintim: **Biserica este stâlful (coloana) și temelia adevărului.** 1 Timotei 3:15. **Care sunt aceste coloane?**

Sunt adevărurile mărețe care ne-au fost încredințate de Dumnezeu. Unele își au originea în Eden: Sabatul, căsătoria, reforma sanitară și zecimea.

De asemenea, în sanctuar întâlnim acești stâlpi care susțin temelia (platforma) adevărului. Aceste patru părți ale adevărului, sau patru doctrine, sunt întâlnite și în chivotul legământului. Reamintim că aceste caracteristici ale guvernării lui Dumnezeu și a bisericii Sale au un mesaj pentru zilele noastre, pot fi găsite dincolo de perdeaua din Templu, în Sfânta Sfintelor, deci, în locul care din punct de vedere profetic se referă la perioada de după 1844.

Să facem un rezumat la ceea ce am expus:

Coloana întâi:

Adevărul măreț “Hristos neprihănirea noastră”, simbolizat prin intermediul tronului harului, locul unde Hristos mijlocește pentru noi și de unde primim neprihănirea dată în dar și neprihănirea atribuită, prin care suntem îndreptățiți și sfințiți. Ambele trebuie să fie strâns unite. Nu putem să accentuăm îndreptățirea prin credință - neprihănirea imputată - și să lăsăm deoparte sfințirea, lucrarea care trebuie să aibă loc în noi - neprihănirea atribuită. Aceasta ar fi o religie incompletă, unilaterală.

“Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți este dată în dar; neprihănirea prin care suntem sfințiți este dăruită. Cea dintâi este recomandarea noastră pentru ceruri, iar a doua este pregătirea noastră pentru ceruri.” Solii pentru tineret, pag 29.

“Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” 1 Tesaloniceni 5:23.

Sfințirea cuprinde obiceiurile noastre în alimentație, îmbrăcăminte, de vorbire și gândire, etc. Biserica trebuie să mențină

la înălțime și să predice cu putere mântuirea prin har, știind că aceasta aduce cu sine ascultarea.

“Credința se alipește de făgăduințele lui Dumnezeu și aduce roadele ascultării. Prezumțiile de asemenea se sprijină pe făgăduințe, dar sunt folosite cum le-a folosit Satana pentru a scuza călcarea legii. Nu este credință aceea care pretinde favoarea cerului fără a împlini condițiile în care mila poate fi acordată.” Slujitorii Evangheliei, pag 275.

Coloana a doua:

Cele Zece Porunci reprezentate prin intermediul celor două table ale legii. Poate să se considere mai departe biserica rămășiței acea denominațiune care lasă deoparte una dintre porunci? În nici un fel.

“Cine greșește într-o singură poruncă se face vinovat de toate.” Iacov 2:10. În matematica lui Dumnezeu, $10-1=0$

“Dumnezeu are pe pământ o comunitate care dregă dărâmurile Legii și prezintă lumii pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Mărturii speciale pentru predicatori, pag 35.

“Dacă Legea ar fi putut fi schimbată sau înlăturată, atunci n-ar mai fi fost nevoie ca Domnul Hristos să fi murit. Prin viața Sa trăită aici pe pământ, El a onorat Legea lui Dumnezeu. Prin moartea Sa, El a statornicit-o. El și-a dat viața ca jertfă, nu pentru a nimici Legea lui Dumnezeu, nu pentru a realiza un standard mai coborât al binelui, ci pentru ca dreptatea să poată fi menținută, pentru a se arăta că Legea este de neschimbat și că ea trebuie să rămână veșnic.” Parabolele Domnului Hristos, pag 213.

Coloana a treia:

Alimentația vegetariană reprezentată prin ulciorul cu mană care a fost pus în chivot. Ca și vechiul Israel am ieșit din Egipt și ne îndreptăm spre Canaan. Am ieșit din lume și ne îndreptăm spre Canaanul ceresc. Să ne amintim cuvintele apostolului Pavel: *“...să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”*

1 Corinteni 10:6,11.

Dumnezeu vrea să aibă un popor care trăiește în de acord cu aceste principii. Profeta ia identifică în următoarele cuvinte:

“Mi-a fost arătat clar că poporul lui Dumnezeu trebuie să ia poziție hotărâtă împotriva consumării cărnii ca aliment.” Dietă și hrană, pag 337.

În 1902 ea a prezis: *“Mulți oameni care acum sunt numai pe jumătate convertiți în ce privește consumarea de carne se vor despărți de poporul lui Dumnezeu și nu vor mai merge împreună cu El.”* Dietă și hrană, pag 336

Putem înțelege că fac parte dintre cei ‘convertiți doar pe jumătate’ acei care folosesc carnea din când în când sau când sunt invitați la o asemenea masă. Serva Domnului spune că aceștia se vor îndepărta de poporul lui Dumnezeu. Este o profetie care declară în mod deschis identitatea adevărată a poporului rămășiței din zilele noastre, pentru că acesta se sprijină și pe această coloană a adevărului.

Coloana a patra:

Prin simbolul **toiagului lui Aaron** vedem reprezentată **o slujire fără foc străin, care respectă lumina dată prin intermediul darului profetiei.**

Să ne amintim câteva exemple de foc străin: atunci când sunt învățate și acceptate principii contrare celor lăsate de Dumnezeu, a nu trăi la înălțimea luminii, a nu face diferență între lucrurile sfinte și cele comune, lipsa muștrării păcatului sau se conduce contrar principiilor cerului.

Prietenia cu lumea, implicarea în politică, în reuniuni ecumenice, a permite membrilor bisericii să participe la război și tolerarea avortului, acestea sunt exemple de foc străin. Trebuie să avem grijă să nu sprijinim o lucrare prin intermediul căreia este introdus foc străin iar Legea lui Dumnezeu este înlăturată!

“Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi.”
Osea 4:6

“Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuși ele sunt

privite ca ceva străin.” Osea 8:12.

Trebuie să avem grijă cu păstorii falși!

“Poporul Meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!” Isaia 3:12.

Pentru a înțelege cine sunt cei menționați aici în cuvinte atât de dure, citește în contextul versetelor de la 16-25. Se menționează în viziune profetică felul în care vor fi pedepsiți acei care sprijină o vestimentație necreștinească, mândria și moda imorală, precum și podoabele care sunt interzise de Cuvântul lui Dumnezeu. De asemenea, în versetul 25 este descrisă consecința acestei toleranțe: *“Bărbați tăi vor cădea uciși de sabie, și tinerii tăi în luptă.”*

A ne îmbrăca după cum poruncește Dumnezeu:

Dumnezeu a dat instrucțiuni clare cu privire la îmbrăcămintea preoților care slujeau la Cortul întâlnirii, și mai târziu la Templu. *“Să-i faci haine sfinte, ca să-i slujească de cinste și podoabă.” (Exod 28:2,3).* Era porunca lui Dumnezeu, *“astfel ei nu se vor face vinovați și nu vor muri.” (vers. 43).* Pe o plăcuță de aur, care era așezată pe fruntea lui Aaron era scris *“Sfințenie Domnului.” (vers 36-38).*

Fiecare detaliu al acestor haine au o proiecție precum cele patru elemente ale sanctuarului către Hristos, Marele Preot al Noului Legământ. Totul trebuia să fie împlinit cu rigurozitate maximă. Dar, în acest timp al sfârșitului, în care suntem *“o preoție împărătească” (1 Petru 2:9)* nu trebuie să luăm în considerare și instrucțiunile divine cu privire la îmbrăcămintea?

“Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.” 1 Petru 3:3-5.

“Cu privire la îmbrăcămintea lui Aaron, au fost date instrucțiuni specifice, pentru că acestea erau simbolice. De aceea, și îmbrăcămintea urmașilor lui Hristos trebuie să fie simbolică. În toate trebuie să îl reprezentăm pe El. În toate aspectele, aparența noastră trebuie să fie caracterizată de simplitate, modestie și

curăție.” Comorile mărturiilor, vol 2, pag 394.

Femeile israelite purtau pe marginea veșmintelor o panglică albastră, pentru a se distinge dintre păgâni. Ce simbolizează aceasta pentru noi?

“Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le să-și facă din neam în neam un ciucure la colțurile veșmintelor și să pună un fir albastru peste ciucurile acesta din colțurile veșmintelor. Să vă aduceți astfel aminte de poruncile Mele, să le primiți, și să fiți sfinți pentru Domnul Dumnezeuul vostru.” Numeri 15:38-40.

“Mulți dintre acei care mărturisesc a crede Mărturiile neglijează să practice lumina dată în viața lor. Reforma în îmbrăcăminte este tratată de unii cu mare indiferență, de alții cu dispreț, pentru că ea este însoțită de o cruce. Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru această cruce. Aceasta este tocmai ce ne trebuie ca să deosebească și să separe de lume pe poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu. Reforma în îmbrăcăminte ne corespunde întocmai ca panglica albastră la vechiul Israel.” Mărturii pentru comunitate, vol 3, pag 173.

În 1881, sora White scria:

“Surorile mele, nu vă mai jucați cu propriile voastre suflete și cu Dumnezeu. Mi-a fost arătat că principala cauză a alunecării voastre este iubirea de îmbrăcăminte. Aceasta vă face să neglijați responsabilități grave, și voi abia dacă aveți vreo scânteie din iubirea lui Dumnezeu în inimile voastre. Renunțați fără întârziere la cauza alunecării voastre, pentru că aceasta este păcat împotriva sufletului vostru și împotriva lui Dumnezeu. Nu vă împietriți prin înșelăciunea păcatului. Moda corupe intelectul și consumă spiritualitatea poporului nostru. Ascultarea față de modă se răspândește în comunitățile noastre adventiste de ziua a șaptea și separă mai mult decât orice altă putere pe poporul nostru de Dumnezeu. Mi-a fost arătat că regulile bisericii noastre sunt foarte defectuoase. Toate manifestările de mândrie în îmbrăcăminte, care este interzisă de Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi un motiv suficient pentru aplicarea disciplinei comunității...”

Asupra noastră, ca popor, se află un mare păcat pentru că le-a permis membrilor bisericii noastre să se îmbrace într-un fel

necorespunzător cu credința lor. Trebuie să ne ridicăm de îndată și să închidem ușa împotriva momelilor modei. Dacă nu facem acest lucru, comunitățile noastre vor ajunge corupte.” Mărturii pentru comunitate, vol 4 pag 682,283.

O altă caracteristică profetică a bisericii lui Dumnezeu:

Biserica rămășiței este restauratoarea adevărului:

Profețiile din cartea lui Daniel prezintă diferite puteri și în special felul în care va lucra antihristul.

În Daniel 8 ne este arătat un berbec cu două coarne (versetele 3,4) care reprezintă ‘împărații Mezilor și Perșilor.’ (versetul 20). După el apare un țap care îl distruge pe berbec (versetele 5,7), și care reprezintă ‘împărăția Greciei’. În locul cornului care s-a rupt, cresc alte patru coarne: după moartea lui Alexandru cel Mare, împărăția Greciei se împarte în patru părți (versetul 22).

După aceea, apare un corn mic care a crescut mult (versetele 9-11). Această putere este Roma. Întâi apare Roma imperială și apoi Roma spirituală, sau papalitatea. Biblia spune că:

“...va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui” (versetele 24,25). “Va arunca adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.” (vers. 12)

“Am auzit un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: ‘În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii?’ Cu alte cuvinte, până când va fi aruncat adevărul la pământ?

Răspunsul a fost: *“Și mi-a zis: ‘Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!”* (versetul 14) sau până în anul 1844, pentru că atunci s-a împlinit această perioadă profetică. Începând cu anul 1844, adevărul trebuia restaurat.

Profeția spune:

“Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit “Dregător de spărturi”, “Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.” Isaia 58:12.

Știm din context că acest capitol vorbește despre porunca Sabatului care trebuia să fie restaurat, iar aceasta include toată legea

lui Dumnezeu, *'temeliile străbune'*. Poporul lui Dumnezeu va *'dregă spărturile'* - breșe făcute în Lege de către antihrist - *dregă drumurile* - restaurează căile adevărate ale lui Dumnezeu.

Cui îi vorbește această profecie? Unei biserici care a subminat Legea lui Dumnezeu permițând membrilor ei să participe la război sau să calce Legea Morală?

Atunci când unul dintre colegii mei s-a reîntors din Angola, Africa, era prima dată când a călătorit acolo fără a cunoaște pe nimeni, l-am întrebat: *'Ce ai făcut pentru a-i recunoaște pe frații care au venit să te întâmpine la aeroport?'* Răspunsul său a fost: *'Lucrătorul din acel câmp mi-a scris că mă va aștepta îmbrăcat cu o cămașă albastră, pantaloni albi iar în mână va avea o carte.'* Atunci când a trecut de vamă, a căutat persoana care avea aceste trei caracteristici. Nu i-a fost greu să o întâlnească.

În același fel suntem îndrumați și de profecie. Poporul care coincide cu caracteristicile profetice ale poporului rămășiței lui Dumnezeu din acest timp, este acesta. Nu acela care doar afirmă simplu. Dumnezeu nu privește la exterior ci la felul în care poporul trăiește principiile Sale.

"Biserica este foarte prețioasă înaintea lui Dumnezeu. El o prețuiește nu pentru avantajele ei exterioare, ci pentru sfințenia ei sinceră, care trebuie să o deosebească de lume. El o apreciază după creșterea membrilor ei în cunoașterea Domnului Hristos, după progresul lor în experiențe spirituale." Parabolele Domnului Hristos, pag 199.

Legea lui Dumnezeu este fundamentul fiecărei reforme permanente:

"Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, un amintitor continuu al puterii lui Dumnezeu. În cuvinte distincte și lămurite, ei trebuie să prezinte nevoile ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să colaboreze cu El în reclădirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregătorii spărturii, cei ce dreg drumurile și fac țara cu puțință de locuit." Profeți și regi, pag 560.

Legea lui Dumnezeu a stat la baza reformei din timpul lui Neemia.

“După ce au șezut jos, au citit în cartea Legii Domnului...”
Neemia 9:3.

“Pentru toate acestea, noi am încheiat un legământ, pe care l-am făcut în scris. Și căpeteniile noastre, Leviții noștri și preoții noștri și-au pus pecetea pe el.” Neemia 9:38.

“S-au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduielele și legile Lui.”
Neemia 10:30.

De asemenea, Legea lui Dumnezeu a fost baza reformei săvârșite de cel mai mare reformator, Domnul Hristos. Profeția spune despre El că avea să *“vestească o lege mare și minunată.”* Isaia 42:21.

Accentuarea detaliilor spirituale ale legii a confirmat această profecie.

În următoarea declarație, pionierii noștri au promis solemn să fie credincioși Legii sfinte a lui Dumnezeu:

“Noi, semnatarii, ne asociem ca biserică, adoptând numele de Adventiști de Ziua a Șaptea, promițând că vom păzi poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus Hristos.” Marea mișcare adventă, pag 58

Proiecții simbolice ale Zilei Ispășirii

“În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.” Levitic 23:27.

“Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.”
Levitic 16:30.

Atât ritualurile și ceremoniile iudaice, mobilierul Cortului întâlnirii cât și sărbătorile instituite de Dumnezeu aveau o importantă proiecție simbolică. Profețiile din cartea lui Daniel descoperă ceva foarte important în legătură cu Ziua Ispășirii:

“Și el mi-a zis: Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!” Daniel 8:14.

Studiind contextul acestei teme, ajungem la concluzia că această perioadă s-a sfârșit în anul 1844. Acum trăim în Ziua Ispășirii, în care Domnul Hristos mijlocește pentru noi. Pentru iudei, era ziua în care poporul se împăca cu Dumnezeu. Astăzi, această zi se cunoaște sub numele de Yom Kipur.

Dacă am vorbi despre însemnătatea lucrării lui Hristos în judecata de cercetare, am umple o altă carte. A medita la aceasta, este de o importanță vitală pentru mântuirea noastră. Acum nu dorim decât să subliniem câteva aspecte ale acestei teme, dar accentuăm două aspecte care reamintesc de două adevăruri deja prezentate în studiul Sanctuarului, dar acum sunt reamintite și în cadrul temei Zilei Ispășirii.

Veșmintele de in

Preotul, ca reprezentant al lui Hristos se îmbrăca doar în haine de in:

“Să se îmbrace cu tunica sfințită de in, și să-și pună pe trup ismenele de in; să se încingă cu brâul de in, și să-și acopere capul cu mitra de in; acestea sunt veșmintele sfințite, cu care se va îmbrăca el după ce își va spăla trupul în apă.” Levitic 16:4.

Cât de frumos ne îndreaptă acest simbol către neprihănirea lui Hristos, pe care El o acordă și o împarte omului păcătos!

“Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.” Apocalips 19:8. Îmbrăcați în veșminte de in, de sus până jos! Plini de această neprihănire prin care suntem îndreptățiți și sfințiți prin credință!

“Mă bucur în Domnul și sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci M-a îmbrăcat cu mantaua izbăvirii, ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă împodobită cu sculele ei.” Isaia 61:10.

Îmbrăcămintea de in pe care Marele Preot trebuia s-o îmbrace în ziua ispășirii - simbolul acestui timp posterior anului 1844, ne vorbește despre importanța acestui mesaj pentru biserică. Forma și numele cu care Domnul Isus se prezintă cu fiecare ocazie se află într-o strânsă legătură cu adevărul prezent al acestui timp. Vom analiza

mai detaliat acest subiect când vom studia cele șapte biserici din Apocalips. Fie ca acest mesaj atât de prețios să-ți schimbe viața! Prinde-te de făgăduințele lui Dumnezeu, de harul Său și crede că viața desăvârșită a Domnului Hristos, moartea și învierea Sa lucrează în favoarea ta, prin credință, da, îți sunt atribuite ție, păcătos vinovat și pierdut, dar acum declarat neprihănit și salvat prin acel care ne-a iubit! Îți dorim ca Romani 5:1 să fie o realitate a vieții tale!

De asemenea, acest veșmânt al neprihănirii a fost primit și de marele preot Iosua după ce hainele sale murdare au fost îndepărtate. Îngerul i-a spus: *“Iată că îndepartez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac în haine de sărbătoare!”* Zaharia 3:4.

Pe urmă, Dumnezeu așteaptă să vadă roadele acestei experiențe cu El: credincioșie și slujire. Dar, există și condiții: o predare totală lui Isus și credincioșie față de El:

“Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: Așa vorbește Domnul oștirilor: “Dacă vei umbla în căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea, și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici...În ziua aceea, - zice Domnul oștirilor, - vă veți pofti unii pe alții sub viță și sub smochin.” Zaharia 3:6,7,10.

În planul lui Dumnezeu este ca noi să ajungem să fim *“preoți și împărați”* în templul Său și să *“împărțim pe pământ.”* (Apocalips 5:10) Domnul Isus Hristos dorește să ne dea nouă neprihănirea Sa, să scrie în dreptul nostru meritele Sale, pentru ca în judecata de cercetare El să apară ca înlocuitor al nostru. Marele preot Iosua, a primit în dar acest veșmânt, simbol al iertării și al neprihănirii. Cu siguranță că și noi trebuie să îndeplinim aceleași condiții:

1. Să umblăm în căile Lui.
2. Să fim credincioși în lucrarea Sa.
3. Să îi chemăm și pe ceilalți care se simt comozi în această lume, dar sunt pierduți.

Dacă nu luăm această decizie și nu ne predăm Lui cu totul, ni se poate întâmpla ca acelui om care a fost surprins de împărat *“fără haină de nuntă.”* Sentința a fost: *“ Legați-i mâinile și picioarele, luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”* Matei 22:12,13.

Ziua de post și proiecția ei profetică

Biblia ne vorbește despre Ziua ispășirii, în care, israeliții trebuiau să-și smerească sufletele. În contextul Psalmului 69:10 și Ezra 8:21, această smerenie implica un post. Unele versiuni ale Bibliei folosesc direct termenul *post*. Comentariul biblic adventist, vol 1, pag 820 explică: *“Această zi era singura în care postul era obligatoriu.”*

“Toate afacerile, toate lucrurile obișnuite trebuiau lăsate la o parte și întreaga adunare a lui Israel petrecea ziua într-o solemnă umilință înaintea lui Dumnezeu, cu rugăciune, post și o profundă cercetare a inimii.” Patriarhi și profeți, pag 356.

Postul este recomandat pentru sănătate și pentru spirit. Unit cu rugăciunea acesta este un instrument puternic. Dar, în înțelesul simbolic, ce însemnătate are acesta pentru noi? Nu se referă la abținerea totală față de alimente începând cu 1844 și până la sfârșit. Dar, atunci care este semnificația zilei de post? Sora White ne dă răspunsul adecvat:

“Adevăratul post care trebuie să fie recomandat tuturor, este abținerea de la orice fel de hrană ațâțătoare și folosirea cumpătată a unor alimente sănătoase, simple, pe care Dumnezeu le-a dat din abundență.” Dietă și hrană, pag 164.

“Pentru însuși binele lor, Domnul sfătuiește biserica sfârșitului să renunțe la folosirea cărnii ca aliment, a ceaiului negru, a cafelei și a altor alimente dăunătoare.” Dietă și hrană, pag 336

“Nu este timpul ca toți să tindă a se lăsa de alimentele cu carne? Cum pot acei care caută să ajungă curați, nepătați și sfinți și în tovărășia îngerilor cerești, să stăruie în folosirea unui aliment care are un efect atât de dăunător asupra sufletului și corpului? Cum pot lua viața făpturilor lui Dumnezeu pentru a le consuma carnea ca pe ceva de lux? Mai bine să se întoarcă la hrana dătătoare de sănătate și bună la gust care a fost dată omului la început...” Dietă și hrană, pag 335.

Rezumat: sunt date trei dovezi simbolice care au o proiecție profetică pentru acest timp, împotriva consumului de carne:

1. Ziua Ispășirii era o zi de post: trăim în perioada care începe cu anul 1844, în Marea Zi a Ispășirii. Intrarea marelui preot în Sfânta Sfintelor simbolizează intrarea Domnului Hristos în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc pentru a face judecata de cercetare și a decide cine va fi mântuit și cine se va pierde. Poporul așteptător suntem noi, acei care trebuie să ne umilim înaintea lui Dumnezeu și să ne mărturisim păcatele noastre cu post. Acest post simbolizează abținerea față de alimentele nesănătoase dintre care carnea este cea mai dăunătoare.

2. În deșert, Israel a primit mană și nu carne. Mana este un alt simbol pentru zilele noastre. *“Dumnezeu ar fi putut să le dea carne tot așa de ușor cum le dădea și mană, dar asupra lor se pusese o restricție, și aceasta pentru binele lor. Scopul lui Dumnezeu a fost acela de a le da hrana cea mai corespunzătoare pentru nevoile lor, în locul unei diete excitante cu care mulți se deprinseseră în Egipt.”* Patriarhi și profeți, pag 382.

Biblia ne spune:

“Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” 1 Corinteni 10:6,11.

Ei au ieșit din Egipt, noi din lume. Ei se îndreptau către Canaanul pământesc, noi ne îndreptăm către cel ceresc, și de aceea, aceste lecții ni se aplică și nouă.

3. Ulciorul cu mană din chivotul legământului de asemenea simbolizează dieta vegetariană, dieta care a fost dată în Eden, dieta valabilă pentru poporul sfârșitului. Chivotul este simbolul tronului, guvernării și al principiilor lui Dumnezeu. Trăim în timpul în care Domnul Isus a trecut de perdeaua dinlăuntru pentru a sluji înaintea tronului harului (Daniel 8:14). Poporul Său trebuie să reprezinte aceste principii în practica de fiecare zi și să trăiască în deacord cu principiile cerute de Dumnezeu.

CAPITOLUL II

PROFEȚII REFERITOARE LA ULTIMA BISERICĂ DIN NOUL TESTAMENT

Caracteristicile profetice ale ultimei biserici în Apocalips 12

Viziunea lui Ioan pe insula Patmos descrie lupta dintre lumină și întuneric care va continua până la sfârșitul timpurilor, până la reîntoarcerea Domnului Isus. Istoria poporului lui Dumnezeu este descrisă prin folosirea simbolurilor, în cazul de față, biserica este reprezentată prin intermediul unei fecioare.

În Apocalips 12:1 stă scris: „**În Cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare, și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.**”

În toată Biblia, biserica este reprezentată prin intermediul unei fecioare curate. Începutul se găsește în făgăduința din Geneza: <<Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei...>> **Geneza 3:15**

Cartea Cântarea Cântărilor folosește același cadru.

Cântarea Cântărilor 6:8-10 << Am șazeci de împărătese, optzeci de țiitoare și fete, fără număr, dar numai una singură este porumbița mea; ea este singură la mamă-sa, cea mai aleasă a celei ce a născut-o. Fetele o văd, și o numesc fericită; împărătesele și țiitoarele de asemenea o laudă. - Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor? >>

- În Ieremia 31:2-4 este descrisă dragostea pe care Dumnezeu o are față de <<fecioara lui Israel>>

- Isaia 37:22 o numește <<fecioara, fiica Sionului, fata Ierusalimului>>
- Apocalips 19:7,8 vorbește despre mireasa care s-a îmbrăcat cu în alb, neprihănirea lui Hristos.
- Iacov 1:27 îi sfătuiește pe membrii bisericii să-și păzească hainele fără pată, neîntinați de lume.
- Deseori, pentru a reprezenta biserica Sa, Domnul Isus a folosit simbolul unei femei. (Pilda celor zece fecioare, pilda nunții, etc.)

Femeia este îmbrăcată în soare. Hristos este numit ‘Soarele neprihănit’ (*Maleahi 4:2*). De asemenea este simbolul Noului Testament, pentru că acesta descrie viața și învățăturile Sale.

Luna de sub picioarele ei reprezintă Vechiul Testament, care este baza bisericii din Noul Testament.

Poartă o coroană de douăsprezece stele: Hristos a întemeiat biserica Sa prin doisprezece apostoli. Versetele de la 2 la 4 descriu dificultățile care au existat datorită vrăjmașiei Satanei împotriva Domnului Isus încă de la nașterea Sa. Să ne amintim de uciderea pruncilor din porunca lui Irod, poruncă dată cu scopul de a-L ucide și pe pruncul Isus, iar versetul 5 ne arată că “copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.”

Urmează o descriere a bisericii prigonite care “a fugit în pustie” (versetul 5) aceasta însemnând că a existat în clandestinitate sau ilegalitate o perioadă de 1260 de zile profetice. Având cheia pentru interpretarea profetică a acestor zile (Numeri 14:34) știm că acoperim o perioadă de 1260 ani.

Această perioadă de timp începe cu anul 538 A.D anul de început al supremației papale și se termină în timpul revoluției franceze, în anul 1798, atunci când generalul Berthier l-a detronat pe papa Pius al VI-lea, punând astfel capăt perioadei de persecuție și dominare.

Același timp este descris în versetele 14 și 15, cu cadrul simbolic în care femeia a primit aripi pentru a putea zbura în pustie și a fugi dinaintea șarpelui, Balaurul cel mare “numit Diavolul și Satana” (*vers 9*) pentru că acesta a aruncat după ea apă ca un râu.

Apele simbolizează “*noroadă, gloate, neamuri și*

limbi”(Apocalips 17:15). Să ne amintim despre cruciadele organizate de Roma împotriva bisericii din pustie și scenele teribile de persecuție din timpul Inchiziției Evului Mediu.

“Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul a deschis gura, și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.” Apocalips 12:16.

În ce fel s-a împlinit această profeție? În două moduri diferite:

1. Descoperirea continentului american le-a oferit protestanților posibilitatea de a se refugia în America de Nord, țara libertății.
2. Revoluția franceză care a pus capăt acestei teribile ere a groazei, a fost o mișcare de orientare atee, din “pământ.”

Biserica din timpul sfârșitului

Prin intermediul acestor descrieri profetice ajungem la timpul sfârșitului, în perioada de după anul 1798. Ultimul verset al acestui capitol ne prezintă scena finală și caracteristicile bisericii rămășiței:

Apocalips 12:17. “Și balaurul, mâniat pe femeie s-a dus să facă război cu rămășița seminției ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Tocmai pentru faptul că menționează caracteristicile rămășiței sfârșitului, această profeție este foarte importantă pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi. Să ne amintim de acel om care trebuia să fie identificat din mulțimea de la aeroport, iar el a spus că va fi acolo îmbrăcat cu pantaloni albi, cămașă albastră și va avea o carte în mână. Care sunt semnele de recunoaștere ale adevăratului popor al lui Dumnezeu în mijlocul atâtor biserici care la rândul lor, fiecare pretinde același lucru?

Pentru a se identifica cu poporul rămășiței, biserica trebuie să aibă aceste patru caracteristici care sunt prezentate de către profeție. Care sunt acestea?

1. **Este o biserică persecutată.** “S-a dus să facă război cu ...”
2. **Este doar o rămășiță.** Câți sunt într-o rămășiță? Doar puțini, o “turmă mică.” (Luca 12:32)
3. **Păzește poruncile lui Dumnezeu.** Nu calcă nici una dintre ele, pentru că în matematica Cerului, 10-1=0. (Iacov 2:10-12)

4. **Ține mărturia lui Isus Hristos.** În Apocalips 19:10 stă scris:
“Mărturia lui Isus este Duhul proorociei.

Care este poporul care în zilele de astăzi are aceste caracteristici? Dumneavoastră puteți să cercetați și să judecați. Analizați în mod obiectiv fiecare dintre aceste caracteristici în lumina realității, a istoriei poporului advent. Nu putem căuta între acei care neagă valabilitatea poruncilor lui Dumnezeu. Dar, conducerea bisericii adventiste tradiționale și-a menținut ea identitatea? Iar dacă a pierdut-o, cine împlinește aceste caracteristici profetice? Există vreo rămășiță separată în anele profetice?

Prima caracteristică: o biserică persecutată

Primii creștini au fost persecutați. Biserica “din pustie”, a Evului Mediu a fost persecutată. Profetia spune că și rămășița finală va avea aceeași soartă. Cartea Străbătând Veacurile ne spune care este motivul pentru care în zilele noastre nu există persecuție:

“Dar mai există încă o altă chestiune mult mai importantă care ar trebui să rețină atenția Bisericilor din zilele noastre. Apostolul Pavel a declarat că “toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigonți.” 2 Timotei 3:12. Cum se face însă că persecuția dormitează? Singura explicație este că Biserica s-a adaptat lumii, și nu mai provoacă nici o opoziție. Religia zilelor noastre nu este caracterizată prin curățirea și sfințenia care îi distingeau pe creștinii de pe vremea lui Hristos și a apostolilor Săi. Numai datorită faptului că s-au făcut compromisuri cu păcatul, numai pentru că mulți privesc cu indiferență marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu și pentru că domnește o atât de puțină evlavie în Biserică, creștinismul a ajuns după cum se vede atât de popular. Dacă ar avea loc în Biserică o reînviere a credinței și a puterii primei biserici creștine și spiritul persecuției se va redeștepta și focul strămtorării se va aprinde din nou.” Străbătând veacurile, pag 32.

Atunci când a început Primul Război Mondial, guvernele au exercitat presiuni asupra conducerii bisericii A.Z.Ș. pentru ca membrii acesteia să se înroleze sub arme. Slăbită din punct de vedere spiritual datorită neacceptării soliei Neprihănirii prin Credință care a fost

prezentată cu ocazia Conferinței de la Mineapolis din anul 1888, conducătorii bisericii A.Z.Ș. au cedat presiunilor tocmai pentru a evita persecuția. Membrii credincioși Legii lui Dumnezeu, care s-au opus compromisului semnat cu guvernul, au fost excluși din rândurile bisericii. În felul acesta, ei s-au arătat credincioși față de un guvern pământesc, care anula în totalitate Legea lui Dumnezeu, dar au trădat conducerea divină, Guvernul Ceresc.

Cei credincioși s-au reunit, și au format Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformațiune, Societatea Misionară Internațională. La sfârșitul războiului, au avut loc mai multe întâlniri pentru a se reuni dar, pentru că Biserica A.Z.Ș. nu s-a reîntors la vechile principii de credință, nu a putut avea loc unificarea celor două mișcări. În aceste condiții, Mișcarea de Reformațiune a rămas *“stâlpul și temelie adevărului.”* 1 Timotei 3:15.

În 1936, când Germania nazistă se afla sub conducerea lui Hitler, Mișcarea de Reformațiune a suferit o persecuție crudă timp de 9 ani. Motivele pentru care a fost persecutată sunt următoarele:

- refuzul de a practica salutul nazist <Heil Hitler> - “Mântuiește-ne Hitler”
- refuzul înrolării în serviciul militar și al portul de armă.
- refuzarea oricărei forme de rasism, considerând că toți oamenii sunt frați.

Această poziție i-a costat viața pe un mare număr de credincioși, dar a fost dovedit înaintea lumii că există un popor credincios poruncilor lui Dumnezeu. În țările care au fost sub comunism, de asemenea a avut loc o diferență notabilă între cele două biserici adventiste. Una dintre ele a fost tolerată datorită compromisului făcut cu regimul, iar cealaltă a fost persecutată într-un mod inuman. Toate acestea sunt cuprinse în istoria secolului XX.

A doua caracteristică: sunt puțini, o rămășiță, .

Drumul este strâmt și poarta este îngustă. Din totdeauna, rămășița credincioasă nu s-a putut lăuda cu un număr mare de membri. Așa a fost în zilele lui Noe și în zilele Domnului Isus, de-a lungul veacurilor și după cum spune profeția, așa va fi până la sfârșitul timpurilor. Biblia spune:

“Nu te teme de nimic, viermele lui Iacov, și rămășiță slabă a lui Israel...” Isaia 41:14.

“Nu te teme turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.” Luca 12:32.

“Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.” Țefania 3:12.

Această rămășiță nu este nici bogată, nici puternică; nu se poate încrede în capacitățile ei economice, umane sau intelectuale. Ea trebuie să se încreadă în *Numele Domnului*. În Primul Război Mondial a fost pusă la încercare credințioșia membrilor A.Z.Ș. față de poruncile lui Dumnezeu, au rămas credințioși doar 2%, o rămășiță.

A treia caracteristică: păzește poruncile lui Dumnezeu.

Câte porunci? Toate cele zece. Dumnezeu nu acceptă mai puține decât atâtea. Nu se poate cere ca Dumnezeu să modifice Legea Sa. Cu atât mai puțin în timp de război.

Poate să participe la război un adventist de ziua a șaptea? Cu ocazia războiului de secesiune din Statele Unite, în anul 1863, prin serva Sa, Dumnezeu a dat următoarea lumină:

“Mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu care este tezaurul Său deosebit, nu poate lua parte la acest război de confuzie, căci el este contrar oricărui principiu al credinței lor. În oștire ei nu pot asculta de adevăr și în același timp și de ordinele ofițerilor lor. Ar avea loc atunci o continuă violare de conștiință. Oamenii lumefști sunt guvernați de principii lumefști. Ei nu pot prețui astfel de principii. Politica lumefscă și opinia publică conțin principiul de acțiune care îi guvernează și-i călăuzește să practice forma dreptății. Dar poporul lui Dumnezeu nu poate fi guvernat de aceste motive. Cuvintele și poruncile lui Dumnezeu scrise în suflet sunt spirit și viață și în el se află putere de a aduce la supunere și a forța ascultarea. Cele zece porunci ale lui Dumnezeu sunt temelia tuturor legilor drepte și bune. Acei ce iubesc poruncile lui Dumnezeu se vor conforma la orice lege bună a țării. Dar când pretențiile conducătorilor sunt de așa natură încât vin în contradicere cu legile lui Dumnezeu, unica întrebare este: “Să ascultăm de Dumnezeu sau

de oameni?” Mărturii pentru comunitate vol 1 pag 345.

Biserica A.Z.Ş din acel timp nu a participat la acel război și și-a declarat în mod public poziția ei pacifistă. Dar, cu ocazia Primului Război Mondial și de asemenea a celorlalte războaie care au urmat, a căzut de la principiile legii lui Dumnezeu. A călcat porunca: “Să nu ucizi.” În lucrarea “**S-a schimbat adevărul?**” se poate vedea poziția oficială a bisericii cu privire la portul de armă, realitatea participării la războiul din Kuweit precum și poziția oficială a bisericii cu privire la practica avortului.

O conducere a unei bisericii care permite călcarea uneia dintre poruncile lui Dumnezeu, nedând un sunet clar din trâmbiță, este respinsă de Dumnezeu, pentru că nu mai împlinește cerințele profeției. Osea 4:6 ne spune următoarele:

“Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, și nu-Mi vei mai fi preot. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!”

A patra caracteristică: mărturia lui Isus sau Duhul proorociei. “*Ei nu s-au întinat cu femei căci sunt verguri și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel.”* Apocalips 14:4.

Cartea Apocalipsului ne prezintă o rămășiță a sfârșitului ca pe o oaste de 144.000 de oameni mântuiți. Spune că ei “nu s-au întinat cu femei.” La ce se referă? Sunt toți celibatari? În toată Biblia vedem că femeile simbolizează biserici. Poporul lui Dumnezeu nu se întinează cu doctrine străine. Nu se amestecă în legături ecumenice.

Biblia este foarte clară cu privire la acest aspect:

2 Corinteni 6:14: “Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși...”

Neemia 13:4,7,8: Tobia nu a putut rămâne în casa lui Dumnezeu.

“Înainte de acestea, preotul Eliașib, care era pus peste cămărilor Casei Dumnezeului nostru, și rudă cu Tobia...să mă

întorc la Ierusalim, și am văzut răul care-l făcuse Eliașib pregătind o cămară pentru Tobia, în curțile Casei lui Dumnezeu. Mi-a părut foarte rău, și am aruncat afară din cămară toate lucrurile lui Tobia.”

Ezechiel 16:32-34,38 scrie că îi primește pe cei străini.

“Ai fost femeia prea curvă care primește pe străini în locul bărbatului ei! Tuturor curvelor li se plătește o plată; dar tu ai dat daruri tuturor ibovnicilor tăi, i-ai câștigat prin daruri, ca să-i atragi la tine din toate părțile și să curvești cu ei. Te voi judeca așa cum se judecă femeile prea curve și ucigătoare de copii, și voi face din tine o jertfă sângeroasă a urgiei și a geloziei.”

Matei 6:24. Nu se poate sluji în același timp și lui Dumnezeu și Satanei: “Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt; sau va ținea la unul și-l va nesocoti pe celălalt: nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

O altă problemă care trebuie tratată cu seriozitate este legătura cu idolatrii:

“Howard Crosby zice: ‘Acesta este un fapt, care ar trebui să ne facă multe griji, că, adică Biserica lui Hristos îndeplinește așa de puțin din rolul și lucrarea rânduite ei de către Domnul. La fel, după cum iudeii de pe vremuri intrau în legătură de prietenie cu națiunile idolatre, ceea ce îndepărta inima lor de la Dumnezeu, ...tot așa și Biserica Domnului Isus azi, prin legăturile ei cu lumea necredincioșilor, părăsește metodele adevăratei ei vieți și se supune primejdiilor obiceiuri pe care uneori vrea să le îndreptățească, ale celor fără de Dumnezeu și fără de Hristos, folosind argumente și ajungând la concluzii străine de descoperirile lui Dumnezeu din Cuvântul Său, și cu totul contrarii creșterii în har.’ The healthy Christian: An appeal to the church, pag 141, 142, ed 1871.” Străbătând veacurile, pag. 313.

Unirea dintre Protestantism și Catholicism este un semn al sfârșitului.

“Când protestantismul își va întinde mâna peste prăpastia ce-i desparte, ca să prindă mâna puterii romane, când se va apropia de abis, ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniuni, țara noastră (Statele Unite) va renega chiar principiile constituției sale ca stat protestant și republican și va lua măsuri pentru propagarea neadevărurilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a venit timpul ca Satana să-și facă lucrarea sa uimitoare și că sfârșitul este aproape.” Evenimentele ultimelor zile, pag 112.

Aceasta este lumina pe care Dumnezeu a dat-o cu privire la relațiile noastre cu celelalte biserici. Care este realitatea pe plan mondial în adventismul zilelor noastre? Există compromisuri între conducerea bisericii A.Z.Ș și ecumenismul mondial?

Este trist că se poate dovedi realitatea unor legături pe care Dumnezeu nu le poate aproba. Deseori sunt invitați episcopi și preoți catolici ca să inaugureze case de adunare adventiste, să predice de la amvoane iar unele dintre articolele lor au fost publicate în revistele Bisericii. Sunt predați mii de dolari ca sprijin pentru Consiliul Mondial al Bisericilor și există legături cu organizațiile ecumenice din diferite țări. Această realitate tristă dovedește că Biserica A.Z.Ș nu mai coincide cu caracteristicile profetice ale ultimei rămășițe. Poporul lui Dumnezeu are datoria de a vesti căderea Babilonului, și nu de a intra în alianță nici cu el și nici cu puternicii pământului.

REZUMAT:

CELE 12 CARACTERISTICI ALE BISERICII RĂMĂȘIȚEI

După Apocalips 12:17

- 1. Este prigonită** - *“S-a dus să facă război cu rămășița ...”*
- 2. Sunt puțini la număr** - Țefania 3:12: *“Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic...”*
- 3. Păzește poruncile lui Dumnezeu.** Apocalips 14:21 *“... care păzesc poruncile lui Dumnezeu...”*
- 4. Are Duhul proorociei.** Apocalips 19:10. Acceptă toate învățăturile lui Isus.

După Apocalips 14 și Apocalips 18:

5. **Nu intră în legături cu alte biserici**, nu are legături cu ecumenismul. Apocalips 14:4.
6. **Anunță ceasul judecății**. Apocalips 14:6-7
7. **Anunță căderea Babilonului**. Apocalips 14:8.
8. **Avertizează împotriva primirii semnului fiarei**. Apocalips 14:9-10
9. **Îi cheamă pe cei sinceri să părăsească rândurile Babilonului**, format din bisericile căzute. Apocalips 18:1-4.
10. **După 1 Corinteni 3:16,17, păzește principiile temperanței creștine. 1 Corinteni 10:5-6,11.**
  - **Reforma Sanitară** este brațul drept al îngerului al treilea.
  - Prezintă o reformă în **îmbrăcăminte și în igienă**: 1 Petru 3:3-5; 1 Corinteni 10:11. Îmbrăcăminte este un simbol al caracterului.
11. Biserica rămășiței **nu participă la război și nu intră în alianțe politice**. Ieremia 2:18, 19, 36-37.
12. **Nu acceptă practicile lumești**. 1 Ioan 2:15-16; 3:1.

În cartea Apocalipsului există o profeție și mai clară cu privire la biserica sfârșitului. Ea descrie istoria finală din perioada bisericii Laodicea. Este o profeție exactă și în același timp, minunată. Dar, pentru a înțelege mai bine istoria bisericii sfârșitului, să aruncăm mai întâi o privire asupra istoriei bisericii din era creștină, crizele și victoriile ei, precum și divizările care s-au produs atunci când conducătorii ei s-au apostaziat sau, s-au îndepărtat de principiile lui Dumnezeu.

CAPITOLUL III

ISTORIA BISERICII ÎN APOCALIPS

“M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva care semăna cu Fiul omului...” Apoc. 1:12,13, 16.

Viziunea pe care o primește apostolul Ioan pe insula Patmos este impresionantă. Îl vede pe Domnul Isus umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Ce reprezintă acestea? La ce timp se referă?

“Scrie dar lucrurile, pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt, și cele care au să fie după ele. Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice sunt șapte biserici.” Apocalips 1:19:20.

Știm că această carte este una cu caracter și mesaj profetic. Cele șapte biserici, precum și cele șapte peceți și cele șapte trâmbițe reprezintă istoria literară a aproape 2000 de ani de luptă între lumină și întuneric.

În multe dintre orașele din Asia Mică puteau fi întâlnite biserici creștine. Dumnezeu a ales șapte nume, biserica din șapte orașe drept prototip pentru șapte perioade a epocii creștine. De aceea, credem că cele șapte biserici reprezintă istoria bisericii lui Dumnezeu în șapte perioade, o istorie care există, care poate fi urmărită și dovedită.

Putem împărți aceste șapte perioade în felul următor:

27____100____313____538____1517____1798____1844

_____ A doua venire a lui Isus.

Efes   Smirna   Pergam   Tiatira   Sardes   Filadelfia
Laodicea

Nu avem intenția de a face o analiză detaliată a fiecărei

perioade în parte, chiar dacă vom face un scurt rezumat al fiecărei biserici, pentru ca mai târziu să ne concentrăm asupra perioadei Laodicea, biserica sfârșitului, pentru a compara predicțiile divine cu realitățile istorice ale timpului nostru. Dar înainte de a trece la studiul propriu zis, trebuie să clarificăm anumite concepte generale:

- **Fiecare mesaj are o aplicație spirituală pentru fiecare dintre noi.** Acest mesaj are o însemnătate și mai specială pentru cei care trăiesc în aceste timpuri, sub circumstanțele descrise aici. De asemenea, acest mesaj se aplică fiecărei biserici și creștinilor din toate timpurile; de aceea, chiar dacă, de exemplu este vorba de biserica din Efes, la finalul mesajului întâlnim o avertizare: *“Cine are urechi să asculte ce zice Bisericilor Duhul...”* Fiecare sfat este valabil atât pentru mine, cât și pentru biserica din zilele noastre.

- **Fiecare frază are o aplicație istorică și literală.** Profețiile din Apocalips 2 și 3 care vorbesc despre cele 7 biserici, conțin mesaje specifice fiecărei etape istorice. După cum cele 7 peceti, 7 trâmbițe și celelalte simboluri din Apocalips descriu în mod profetic evenimente și situații care pot fi dovedite istoric, putem de asemenea să întâlnim aceleași situații și în mesajele către cele 7 biserici.

De exemplu: În Apocalips 2:10 este profetită o persecuție de 10 zile. Istoria confirmă că în perioada Smirna, creștinismul a trecut printr-o perioadă de persecuție. În perioada de 10 ani cuprinsă între 303-313, împăratul Dioclețian împreună cu succesorul său, Galeriu, au condus una dintre cele mai sângeroase campanii de exterminare a creștinilor din istoria Romei păgâne.

De asemenea, felul în care Domnul Isus se prezintă fiecărei biserici, numele pe care-L folosește pentru fiecare perioadă se află în legătură cu istoria și cu nevoia ei prezentă. Cele șapte biserici reprezintă biserica lui Dumnezeu de-a lungul a șapte perioade și nu șapte organizații diferite. Uneori, în cadrul aceleiași perioade au activat două sau mai multe organizații. Atunci când conducerea acestei biserici a coborât stindardul adevărului, îndepărtându-se de credința curată, alții au fost chemați să îl ridice la înălțime.

Ramurile care au fost altoite pot fi tăiate

În Romani 11, poporul lui Israel este comparat de apostolul Pavel cu un măslin. Ramurile care reprezintă triburile lui Israel sunt tăiate și acest arbore este altoit cu ramuri sălbatice. Acestea au fost neamurile. Dar, Dumnezeu dă o avertizare:

***“Dar vei zice: ‘Ramurile au fost tăiate ca să fiu altoit eu.’
Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminterlea vei fi tăiat și tu.”*** Romani 11:19-22.

Este interesant că aceste rămășițe credincioase, aceste despărțiri sau cerneri care au avut loc au fost prezise. Să vedem un exemplu: așa cum deja am menționat, reformele niciodată nu au putut avea loc în interiorul bisericii, pentru că odată cu retragerea Duhului Sfânt nu a mai existat o viziune spirituală.

Isus s-a separat de Israelul apostaziat.

În cartea Hristos Lumina Lumii, pag 180, citim următoarele:

“Sinedriul lepădase solia lui Hristos și era hotărât să-L omoare; de aceea, Isus s-a îndepărtat de Ierusalim și de preoți, de templu, de conducătorii religioși, de poporul care fusese învățat în ale legii și s-a îndreptat către o altă clasă de oameni, pentru a le vesti solia și pentru a-i aduna pe aceia care urmau să vestească Evanghelia la toate neamurile.”

Apostolii s-au ținut deoparte de religia iudeilor.

“După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii.” Fapte 4:23.

Să cercetăm așadar într-o formă concentrată istoria celor șapte biserici. Să identificăm cine erau acei care formau biserica lui Dumnezeu din fiecare perioadă, să vedem procesele de apostazie și rămășițele care au rămas. Vom dovedi că Dumnezeu a permis existența separărilor, a cernerilor, pentru ca întotdeauna să rămână o rămășiță credincioasă Lui.

REZUMATUL ISTORIEI CELOR ȘAPTE BISERICI

1. Biserica din Efes. Apocalips 2:1-7.

Înseamnă: “Vrednic de dorit”, “Primul avânt.”

Perioadă istorică: 27-100.

Epoca: Perioada apostolică până la moartea ultimului apostol, Ioan.

Situația istorică: Biserica primară lucra intens.

Profeții falși erau demascați. Este muștrată pentru că și-a pierdut dragostea dintâi.

Isus se prezintă ca “Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.”

De ce? Isus este întemeietorul și conducătorul acestei biserici, nu ignoră încercările poporului Său, este întotdeauna cu ei. Din punct de vedere istoric, vorbim despre biserica apostolică.

Procesul apostaziei: nu exista. Profeții falși de felul Nicolaiților erau demascați de către apostoli și excluși din rândurile bisericii.

2. Biserica din Smirna. Apocalips 2:8:11.

Înseamnă: “Smirnă”, “Miros plăcut.”

Perioadă istorică: 100-313.

Epoca: timp de persecuție sub imperiul roman.

Situația istorică: Epoca de persecuții dure și martiraj în timpul Romei imperiale. Creștinii au fost torturați și uciși datorită credinței lor.

Isus se prezintă ca “Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat.”

De ce? Pentru acești martiri, Isus a fost primul și ultimul. Au murit siguri de învierea lor, pentru că și Isus este viu.

Apostazia încă nu se manifestă: Creștinii credincioși se refugiau în catacombe și în locuri singuraticе. Rămân credincioși în timp de persecuție. Străbătând veacurile, pag 27

3. Biserica din Pergam. Apocalips 2:12-17.

Înseamnă: “Locuri înalte”

Perioada istorică: 313-538.

Epoca: Domnia împăratului Constantin, care biserica s-a unit cu statul.

Situația istorică: Biblia este ignorată. Sunt introduse duminica și practicile idolatre. Creștinii au obținut libertatea, dar au devenit indiferenți și pentru că prin unirea lor cu păgânii, s-au îndepărtat de simplitatea Evangheliei.

Isus se prezintă ca “Cel ce are sabia ascutită cu două tăișuri.”

De ce? Chiar dacă oamenii au disprețuit Biblia, sabia cu două tăișuri, Isus o păstrează pentru copiii Săi credincioși. Isaia 40:8 spune: *“Iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.”*

Istoria ne arată: Atunci când creștinii acestei perioade au obținut libertate datorită edictului de la Milan emis din porunca împăratului Constantin în anul 313, au devenit indiferenți și au căzut de la principiile adevărate ale Bibliei. Sunt introduse diverse obiceiuri păgâne, între ele amintim sfințirea zilei duminicii ca zi de odihnă, în locul Sabatului.

Acest proces de apostazie era prezis: “Tu ai acolo niște oameni care se țin de învățătura lui Balaam...și tu ai câțiva care, de asemenea țin învățătura Nicolaiților, pe care Eu o urăsc.” Versetele 14 și 15.

Creștinii au consimțit să se unească cu păgânii.

“Când primii creștini consimțiră a se uni cu păgânii numai pe jumătate convertiți, ei apucară pe o cale, care trebuia să-i îndepărteze din ce în ce mai mult de adevăr. Satana tresăltă de bucurie când a văzut că a reușit să ducă un număr așa de mare de ucenici ai lui Hristos în rătăcire. Atunci el își exercită puterea sa într-o măsură și mai mare asupra celor înșelați asmuțindu-i să persecute pe aceia care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu.”
Străbătând Veacurile, pag 29,30.

Pentru a putea rămâne credincioasă lui Dumnezeu, o rămășiță se separă.

Dar profeția vorbește despre o rămășiță și zice: **“Tu ții Numele Meu, și n-ai lepădat credința Mea.”** Versetul 13. O minoritate se desparte. Este proscrisă și persecutată.

“După o luptă lungă și tenace, cei câțiva creștini credincioși se hotărâră să rupă orice comuniune cu biserica apostaziată, în caz că aceasta ar refuza cu încăpățânare să renunțe de a se elibera de rătăcire și idolatrie. Ei au recunoscut că separarea era o necesitate absolută, dacă voiau înșiși să se supună Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nu cutezară a tolera mai departe erori care ar fi putut deveni fatale pentru sufletele lor, nici să dea un exemplu care ar fi putut primejdi credința copiilor și a copiilor copiilor lor. Pentru a păstra pacea și unirea erau dispuși să facă orice concesiune compatibilă cu credințioșia lor față de Dumnezeu; dar ei socoteau că pacea ar fi prea scumpă plătită cu sacrificiul principiilor lor. Dacă unirea s-ar fi putut asigura numai prin compromisul adevărului și dreptății, atunci să fie mai bine deosebire și chiar război. Ar fi de dorit, spre cel mai mare bine pentru biserică și pentru lume, ca principiile care îmbărbătau pe aceste suflete statornice în acțiunile lor, să reînvie în inima celor care se numesc poporul lui Dumnezeu.” Străbătând veacurile, pag, 30.

4. Biserica din Tiatira. Apocalips 2:18-29.

Înseamnă: “Jertfe grozave.”

Perioada istorică: 538-1517 (De asemenea se poate considera până în anul 1560, când a murit Martin Luther).

Epoca: Evul Mediu întunecat. Biserica din pustie.

Situația istorică: Papalitatea se așează în locul Fiului lui Dumnezeu pretinzând că poate ierta păcatele. Idolatrie. Persecuție.

Isus se prezintă ca “Fiul lui Dumnezeu care are ochii ca para focului, și ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă.”

Domnul Isus reamintește că El este Fiul lui Dumnezeu. Singurul care are autoritate (Vers 27) și poate ierta păcatele.

Istoria ne prezintă biserici autonome care nu se aflau sub dominația Romei papale. Apocalips 2:19: **“Știu faptele tale, dragostea ta, credința ta, slujba ta, răbdarea ta...”** Aceste biserici independente formau poporul lui Dumnezeu încă înainte de Reforma

din timpul lui Luther,

“În țările situate în afară de jurisdicția Romei au existat grupe de creștini care timp de secole au rămas aproape complet libere de corupția papală.” Străbătând Veacurile, pag 45.

De asemenea, îi putem aminti pe creștinii credincioși din Marea Britanie din secolul al XIII-lea, bisericile din munții Piemontului, bisericile din Boemia și Husiții.

Procesul de apostazie: Dar, pentru că profeția vorbește de tolerarea unei femei, **“Izabela, femeia aceea,”** simbolul idolatriei. Printre mulți, ipostazia a intrat încetul cu încetul. Unii s-au descurajat din pricina persecuției, iar alții au fost înșelați de diplomația Romei, iar rezultatul a fost că s-au îndepărtat de temelia adevărului.

“Fiind înconjurați de păgânism ei au primit în decursul secolelor unele din rătăcirile lor; dar ei continuă să privească Biblia ca unica regulă de credință și aderară la multe din adevărurile ei.” Străbătând veacurile, pag 45.

În majoritatea cazurilor, cei care coboară stindardul adevărului sunt conducătorii bisericii:

“După o luptă fără efect contra tiraniei sale, șefii acestor comunități creștine din Piemont recunosc, contra voinței lor, supremația unei puteri față de care părea să se plece lumea întreagă.” Străbătând veacurile, pag 45.

În mijlocul acestei apostazii, o rămășiță avea să rămână credincioasă: “Vouă , însă, tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta...” Versetul 24. Din nou, profeția ne spune și istoria demonstrează că **s-a produs o separare, și în perioada Tiatira sunt menționate două grupe.** Cine erau acești credincioși? Cum se numeau?

Îi putem identifica pe Valdenzii credincioși din secolul XII și XIII. În anul 1179 s-a produs o separare în mijlocul Valdenzilor, o rămășiță rămânând credincioasă.

“Dar cei mai cunoscuți printre cei care au rezistat contra puterii papale erau Valdenzii. Tocmai în acea țară unde papalitatea își așezase sediul autorității sale, înșelăciunea și corupția ei întâmpinară rezistența cea mai dâră și mai constantă. Bisericile din Piemont își menținură independența timp de secole; dar veni și

vremea în cele din urmă când Roma pretindea supunerea lor. După o luptă fără efect contra tiraniei sale, șefii acestor comunități creștine din Piemont recunoscără, contra voinței lor, supremația unei puteri față de care părea că se pleacă lumea întreagă. Cu toate acestea, unii dintre ei refuzară să recunoască autoritatea papală sau a prelaților și se hotărâră să rămână credincioși lui Dumnezeu și să păstreze curăția și simplitatea credinței lor. **Atunci a avut loc o sciziune.** Partizanii vechii credinței se retraseră; unii părăsiră Alpii lor natali spre a înălța steagul adevărului în țări străine; alții se retraseră în văile îndepărtate și între stâncile cele mai tari ale munților, unde și-au păstrat libertatea de a-L adora pe Dumnezeu.” Străbătând Veacurile, pag 45.

Îi putem menționa și pe Wiclef împreună cu urmașii lui. O mișcare de reformă a avut loc și între urmașii lui Hus: “Cei care rămăseseră credincioși Evangheliei au fost expuși unei prigoane sângeroase. Văzând că erorile Romei au fost adoptate de aceia dintre frați care au făcut pact cu ea, aderenții vechii credințe **constituiră o biserică deosebită**, luând numele de “Frații uniți.” Actul acesta atrase după sine afuriseniile tuturor celorlalte clase. Cu toate acestea, ei au rămas neclințiți.” Străbătând Veacurile, pag 90.

Acești husiți credincioși au menținut o *corespondență cu creștinii valdenzi.* (Străbătând Veacurile, pag 90)

De asemenea, Martin Luther a trebuit să se separe de Roma: “Și cu toate acestea, nu fără o luptă internă grozavă, Luther se hotărî la **o ruptură definitivă** cu biserica.” Străbătând Veacurile, pag 110.

Un alt exemplu asemănător îl putem întâlni în biserica din Sardes.

5. Biserica din Sardes. Apocalips 3:1-6

Înseamnă: “Cântare de biruință.”

Epoca: Reforma protestantă.

Isus se prezintă bisericii ca “Cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele.”

De ce? Isus oferă plinătatea (7) Duhului Său pentru a aduce pocăință. Simbol al supremației Sale.

În profeție, protestantismul a fost prezentat în următoarele cuvinte: “Îți merge numele că ești viu, dar tu ești mort.” Apocalips 3:1 după moartea reformatoarelor, urmașii lor au devenit formalisti și s-au apostaziat. Ei doar poartă numele “Protestant” și a unei vieți sau activități aparente. “Focul adevărului divin a fost aproape stins pe altarele protestantismului.” *“Decăderea spirituală care s-a manifestat în Anglia, chiar înainte de timpul lui Wesley era în mare măsură rezultatul învățaturii antinomianiste.”* Tragedia Veacurilor, pag 265

O rămășiță credincioasă: Vedem o rămășiță credincioasă, care s-a organizat separat, și chiar dacă a început în Anglia în interiorul bisericii, în profeție este descrisă cu claritate: “Dar ai câțiva în Sardes care nu și-au mănjit hainele...” Apocalips 3:4. Putem identifica după nume această rămășiță credincioasă? Da, au fost Withfield și frații Wesley care au format Uniunea Metodistă. Aceasta a avut loc în mijlocul perioadei Sardes, în a doua jumătate a secolului al XVIII.

“Ca membri ai bisericii anglicane, ei erau legați puternic de formele ei de închinare, dar Domnul le prezenta în Cuvântul Său un ideal mai înalt. Duhul Sfânt îi îndemna să predice pe Hristos și pe El răstignit. Puterea Celui Prea Înalt însoțea lucrarea lor. Mii de oameni se convingeau și se converteau cu adevărat. Și era necesar ca aceste oi să fie păzite de lupii răpitori. Wesley nu se gândea nicidecum să întemeieze o denominațiune nouă, ci i-a organizat într-o asociație care se numea Uniunea Metodistă.

Neînțeleasă și grea a fost împotrivirea pe care acești predicatori au întâmpinat-o din partea bisericii oficiale...Unele biserici care fuseseră împietrite de formalism s-au trezit la viață. În timpurile lui Wesley, ca și în toate veacurile istoriei bisericii, oameni înzestrați cu diferite daruri, aduceau la îndeplinire lucrarea care le-a fost incredințată. Slujitorii lui Dumnezeu pășeau pe o cale aspră. Bărbați cu influență și învățătură își foloseau puterile împotriva lor. După o vreme, mulți preoți dădeau pe față o împotrivire hotărâtă, iar ușile bisericilor au fost închise împotriva credinței curate și a acelora care o vesteau. Acțiunea preoților de a-i denunța de la amvon a trezit elementele întunericului, ignoranței și nelegiurii.”

Tragedia Veacurilor, pag 262-263.

6. Biserica din Filadelfia. Apocalips 3:7-13.

Înseamnă: “Iubire frățească.”

Perioada: anul 1798-1844

Epoca: mișcarea care proclamă a doua venire a lui Hristos.

Isus se prezintă: “Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce ține cheia lui David, Cel ce închide, și nimeni nu va deschide.” Apocalips 3:7.

De ce? Isus, este Sfântul și Unicul care ne poate mântui prin viața Sa neprihănită - El are cheile - intrarea în locul Prea Sfânt din Sanctuarul ceresc. În această perioadă se pregătește pentru a intra în Sfânta Sfintelor și a mijloci pentru noi în judecata de cercetare.

Situația istorică: În această perioadă care se cuprinde între anii 1798-1844, s-a produs o mișcare de mare anvergură care vestea a Doua Venire a Domnului Hristos. Printre instrumentele pe care Dumnezeu le-a folosit îi putem menționa pe Dr. Iosif Wolf, care a vestit această solie în multe țări, preotul iezuit Chileno Lacunza, Robert Winter în Anglia, Bengel în Germania, și copiii din Scandinavia.

“Lui William Miller și colaboratorilor săi, le-a fost dat să predice avertizarea în America.” Tragedia Veacurilor, pag 375...

Respingerea soliei, apostazia și separarea:

Bisericile de care aparțineau acești predicatori au respins această solie și au interzis membrilor lor să o asculte. A avut loc o separare. Cu privire la aceștia, profeția spune: “*Ai păzit Cuvântul Meu și nu ai tăgăduit Numele Meu.*” Apocalips 3:8. În vara anului 1844, cincizeci de mii de persoane s-au separat de aceste biserici.

“Ei își iubeau bisericile lor și le era greu să se despartă de ele. Dar când au văzut că mărturia Cuvântului lui Dumnezeu le este interzisă și dreptul de a cerceta profețiile le este imposibil, au judecat că credința față de Dumnezeu îi oprea să se supună. Pe aceia care căutau să interzică mărturia Cuvântului lui Dumnezeu nu-i puteau socoti ca fiind biserica lui Hristos, ‘stâlpul și temelie adevărului.’ De aceea, s-au socotit îndreptățiți să se despartă de cei cu care crezuseră până atunci. În vara anului 1844, aproximativ 50.000 de persoane s-au retras din biserici.” Tragedia Veacurilor,

pag 383.

Această grupă avea să fie încercată. Apocalips 3:10 spune: *“Ai păzit cuvântul răbdării Mele.”* Încercarea a fost trecută doar de o rămășiță mică - a avut răbdare - atunci când Isus nu s-a întors la data la care a fost stabilită. Sfatul divin pentru ei era: *“Eu vin curând, păstrează ce ai ca nimeni să nu-ți ia cununa.”* Apocalips 3:11.

După cum am arătat mai înainte:

1. *În diferitele perioade ale bisericii a avut loc o **decadență și o apostazie iar Dumnezeu a chemat pe alții** pentru a ridica la înălțime steagul adevărului.*
2. *În aceeași perioadă apar două sau mai multe organizații ca și apărătoare a adevărului.*
3. *Reformele nu au putut avea loc niciodată în cadrul organizațiilor tradiționale, dar au trebuit să se separe pentru a nu pune în pericol atât propria lor credință cât și a urmașilor lor.*
4. *Aceste rămășițe sunt menționate cu claritate în profeție. De exemplu: “Tuturor celorlați din Tiatira.” Apocalips 2:24. “În Sardes ai câteva nume...” Apocalips 3:4.*

Care este istoria acestei rămășițe profetice în perioada Laodicea? Ne întâlnim cu o similitudine notabilă și o istorie concretă pentru acest timp, descoperită în Apocalips 3.

“După cum lumina și viața oamenilor a fost lepădată de autoritățile eclesiastice din zilele lui Hristos, la fel a fost lepădată și în toate celelalte generații următoare. Iarăși și iarăși s-a repetat istoria retragerii lui Hristos din Iudea. Atunci când reformatorii au predicat Cuvântul lui Dumnezeu, ei nu se gândiseră să se despartă de biserica existentă; dar conducătorii religioși n-au vrut să tolereze lumina, iar aceia care au fost siliți să caute pe alții care doreau după adevăr. În zilele noastre, puțini dintre acei care susțin că sunt urmașii reformatorilor sunt mânați de spiritul lor. Puțini ascultă de glasul lui Dumnezeu și sunt gata să primească adevărul fără să țină seama de cine îl prezintă. Adesea, aceia care merg pe urmele reformatorilor sunt obligați să se depărteze de bisericile pe care le iubesc pentru ca să poată vesti învățătura lămurită a Cuvântului lui

Dumnezeu. Și de multe ori, aceia care caută lumina sunt obligați de către aceeași învățătură să părăsească biserica părinților lor ca să-i poată da ascultare.” Hristos Lumina Lumii, pag 180.

ISTORIA ADVENTISMULUI ÎN APOCALIPS

7. **Biserica Laodicea: Apocalips 3:14-22.**

Înseamnă: “Poporul judecății.” Același termen ne confirmă semnificația timpului la care se referă această solie, și anume timpul judecății de cercetare.

Perioada: anul 1844 până la sfârșit (Daniel 8:14)

Epoca: Timpul sfârșitului. Trebuie să facem o analiză detaliată a fiecărei fraze știind că fiecare are o semnificație istorică. Să ne amintim că mesajul celor șapte biserici are două aplicații: una spirituală, și alta istorică. Mesajul către Laodicea este profetic pentru că descrie Biserica lui Dumnezeu din timpul nostru și aruncă o lumină asupra istoriei poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. Descrierea din Apocalips 3:14-22 cuprinde perioada începând cu anul 1844 și până la sfârșitul lumii, la a doua venire a Domnului Hristos.

“Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: ‘Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.’” Apocalips 3:14.

“Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i.” Cine este acest înger? Cui i se adresează acest mesaj foarte important?

În limba greacă, cuvântul **aggeloi** poate avea și înțelesul de ‘sol’ sau ‘mesager.’ De foarte multe ori acest termen se aplică și oamenilor. (Aggeloi este menționat în Matei 11:10; Marcu 1:2; Luca 7:24,27; 2 Corinteni 12:7)

“Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un **sol** al Domnului oștirilor.” Maleahi 2:7.

“Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă.” Apocalips 2:1

“Aceste cuvinte sunt destinate conducătorilor bisericii,

acelor cărora Dumnezeu le-a încredințat greutatea responsabilităților.” Istoria Faptelor Apostolilor, pag 483.

“Toți acei care intră în lucrarea de evanghelizare sunt mâna de ajutor a lui Dumnezeu. Ei sunt conlucrători cu îngerii; mai mult încă, ei sunt uneltele omenești prin care îngerii își îndeplinesc lucrarea. Îngerii vorbesc prin glasurile lor și lucrează prin mâinile lor.” Educația, pag 269.

În felul acesta vedem că această solie este adresată conducerii bisericii din Laodicea.

Isus se prezintă: “*Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.*”

De ce? Ca și în cazul altor biserici, numele cu care Isus se prezintă bisericii din Laodicea include un mesaj:

Amin înseamnă: *Așa să fie. Acesta ne sugerează respectul față de autoritatea lui Dumnezeu.*

Martorul are un rol în cazul unui proces. La judecată, el mărturisește în favoarea noastră dacă l-am acceptat sau, împotriva noastră dacă l-am respins.

Credincios și adevărat: nu poate fi cumpărat. Împlinește dreptatea.

Începutul zidirii lui Dumnezeu: Isus este Creatorul și trebuie să-L onorăm pe măsură. Una dintre dovezile cinstei pe care i-o aducem este păzirea Sabatului, ziua de închinare instituită de Creator.

Solia către Laodicea este adresată în primul rând îngerului sau conducerii Bisericii Adventiste care a luat ființă și s-a dezvoltat și a primit în mod progresiv “*un sistem complet al adevărului, legat și armonios arătând că mâna lui Dumnezeu dirijase marea mișcare adventă și a descoperit totodată și datoria prezentă, poziția și lucrarea poporului Său.*” Tragedia Veacurilor, pag 431

Situația istorică:

BOLILE LAODICEEI

1. Încropeala

“*Știi faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos,*

nenorocit, sărac, orb și gol.” Apocalips 3:17

Din păcate, **chiar de la începutul perioadei Laodicea**, se poate vedea că biserica **deja a început să intre în starea de încropeală. E.G.White a scris în 1852:**

“În timp ce mă uitam în jurul meu căutam pe urmașii blândului și umilului Isus, i-am văzut foarte preocupați. Mulți dintre cei care pretindeau că așteaptă a doua venire a lui Hristos se conformau lumii și căutau cu mai multă ferveare aplauzele celor din jur decât aprobarea lui Dumnezeu. Sunt reci și formalști precum bisericile pe care le-au părăsit cu puțin timp în urmă. Cuvintele adresate bisericii Laodicea descriu perfect **starea lor actuală**. Nu sunt nici reci, nici fierbinți, dar căldicei.” Experiențe și viziuni, pag 107.

În 1855 scria:

“Biserica **aproape** și-a pierdut spiritualitatea și credința ei, iar muștrările și avertismentele n-au avut decât puțin efect asupra membrilor ei. Mulți dintre cei care au mărturisit a le crede, nu le-au respectat.” Mărturii vol 1, pag 119.

1 . **În anul 1857 sunt date următoarele avertismente** și se face o chemare la pocăință:

2 . “Iubiți frați și surori. Domnul mi-a arătat în viziune unele lucruri cu privire la biserică, la starea ei încropită din prezent, pe care eu vreau s-o istorisesc. Biserica mi-a fost prezentată în viziune. Îngerul a zis bisericii: 'Isus îți spune: - Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!' Am văzut că această lucrare trebuie să fie întreprinsă cu toată seriozitatea. Există lucruri de care trebuie să vă pocăiți. Cei lumești, egoiști și zgârciți au mistuit spiritualitatea și viața poporului lui Dumnezeu. Primejdia poporului lui Dumnezeu, cu câțiva ani mai înainte a fost iubirea de lume.” Mărturii pentru comunitate vol 1, pag 140.

Cu cât cercetăm mai mult în istorie, constatăm starea de încropeală existentă încă din acei ani. Așa cum am amintit erau două cauze:

2. Mândria spirituală. Profeția spune: “**Pentru că zici: sunt bogat, m-am îmbogățit.**” Istoria confirmă că biserica a intrat pe pantă abruptă a legalismului. Gândirea predominantă a aceluși timp era:

“Avem adevărul, predicăm legea și Sabatul, noi cunoaștem...” dar ceea ce lipsea era adevărata experiență cu Hristos.

În 1856, E.G.White a dat următoarea avertizare:

“O, câtă mândrie mi-a fost arătată în pretinsul popor al lui Dumnezeu! Ea a crescut în fiecare an până ce acum este cu neputință a-i deosebi pe preținșii adventiști, păzitori ai Sabatului de lumea din jurul lor. Am văzut că această mândrie trebuie scoasă din familiile noastre.” Mărturii pentru comunitate vol 1, pag 135

În 1873 a scris:

“Solia către Laodicea este o denunțare înfricoșătoare și este aplicată stării actuale a poporului lui Dumnezeu. Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i: Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu: Știi faptele tale; că nu ești nici rece, nici în clocot! Dar fiind că ești încropit, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura mea. Pentru că zici: Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Aici, Domnul ne arată că solia care trebuie vestită poporului prin slujitorii pe care El i-a chemat nu este o solie de pace și siguranță. Nu este numai teoretică, ci și practică în orice amănunt. În solia către laodiceeni, poporul lui Dumnezeu este înfățișat ca fiind într-o stare de siguranță trupească. Ei sunt comozi, și se cred a fi într-o stare înaltă de prosperitate spirituală. “Pentru că zici: Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Ce altă amăgire mai mare poate veni peste sufletele omenești decât o încredere închipuită că ele ar sta bine, în timp ce sunt în totul nedrepte! Solia Martorului Credincios găsește poporul lui Dumnezeu într-o tristă amăgire, și totuși sinceri în această amăgire. Ei nu știu că starea lor este vrednică de plâns înaintea lui Dumnezeu. În timp ce sufletele cărora li se adresează solia se măgulesc că ar fi într-o stare spirituală excelentă, solia Martorului Credincios zdrobește siguranța lor, prin demascarea înfricoșată a stării lor adevărate de orbire spirituală, de sărăcie și ticăloșie...Se simt siguri în înfăptuirile lor și se cred bogați în cunoștințe spirituale...Păcatul predomină în rândul poporului lui Dumnezeu...Ei nu trăiesc în ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu...solia

Martorului Credincios descoperă faptul că poporul nostru se află într-o amăgire grozavă și de aceea este nevoie de a reveni la el cu astfel de avertismente, care să zdrobească somnolența lor spirituală și să se trezească la fapte hotărâte." Mărturii pentru comunitate vol 3, pag 245-247.

"Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării." Psalm 49:7

Cum privește Dumnezeu la biserica Sa? Ne amintim de acest paragraf:

"Biserica este foarte prețioasă înaintea lui Dumnezeu. El o prețuiește nu pentru avantajele ei exterioare, ci pentru sfințenia ei sinceră care trebuie s-o deosebească de lume. El o apreciază după creșterea membrilor ei în cunoașterea Domnului Hristos, după progresul lor în cunoștințe spirituale." Parabolele Domnului Hristos, pag 199.

Ce se va întâmpla cu o biserică mândră?

"...Să se îngâmfe și să se mândrească oamenii și Dumnezeu nu-i va susține și nu-i va feri de cădere. Să se mândrească și să se laude o biserică, nemaidepinzând de Dumnezeu, nemaiproslăvind puterea Lui, și fără îndoială, biserica aceea, va fi părăsită de Domnul pentru a cădea la pământ. Să se laude un popor cu bogăția, intelectualitatea, știința și orice altceva, afară de Hristos și curând va ajunge la confuzie." Mărturii pentru comunitate vol 8, pag 102

Cauza încropelii și a siguranței morale:

Adevărata cauză a acestei stări de încropeală, siguranță morală, sărăcie și goliciune se datora lipsei soliei Hristos Neprihănirea Noastră. Biserica și-a apărât poziția ei față de adevăr înaintea altor biserici, dar nu a dat suficientă importanță credinței. În realitate, fără harul lui Hristos, omul nu poate asculta de Legea lui Dumnezeu. Intră într-un legalism gol. Situația de dinainte de 1888, anul în care poporul lui Dumnezeu a primit solia neprihănirii prin credință, este descrisă în următoarele cuvinte.

"Ca și popor, noi am predicat legea până ce am ajuns uscați ca muntele Ghilboa, unde nu cade nici ploaia nici roua." Review & Herald, 11/3/1890.

3. **Mizeria și goliciunea**

“Poporul lui Dumnezeu a pierdut mult pentru că nu a conservat simplitatea credinței sale și al adevărului așa cum este el în Hristos. Această simplitate a fost îndepărtată iar formele, ceremoniile și un sistem de activități impulsionate de o lucrare mecanică au luat locul acesteia. Mândria și starea de încropeală au făcut ca pretinsul popor al lui Dumnezeu să devină o ofensă în proprii săi ochi. Mulțumirea și sfidătoarea mândrie de sine au acoperit și ascuns goliciunea sufletului, dar înaintea lui Dumnezeu toate aceste lucruri sunt descoperite și cunoscute.

Ce poate să producă goliciunea și ticăloșia acelor care se simt mândri și bogați spiritual? Lipsa dreptății lui Hristos!” Review & Herald 7/8/1894.

4. **Orbirea spirituală**

*“Mi-a fost arătat că principala cauză de ce poporul lui Dumnezeu se află în această stare de orbire spirituală este faptul că, ei nu vor să primească muștrarea spre îndreptare. Mulți au nesocotit avertismentele și muștrările date lor.”*Mărturii pentru comunitate vol 3, pag 247.

În concluzie, vedem că imediat după ce a început această perioadă, după cum o dovedește și realitatea istorică, biserica primește avertismentul că a intrat în starea de încropeală, formalism și mândrie spirituală. Caracteristicile ei sunt - ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală - pentru că lipsește Dreptatea lui Hristos. Biserica are nevoie de pocăință, pentru că Dumnezeu deja a rostit o hotărâre împotriva ei:

“Am să te vărs din gura Mea.”

Această sentință este dată la începuturile perioadei Laodicea. La acel timp, “am să te vărs” însemna un eveniment care să se împlinească la timpul viitor, în timp ce starea de încropeală exprima o situație prezentă: “Ești căldicel.” Dumnezeu i-a acordat - conducerii - îngerului bisericii, un timp, o perioadă. I-a oferit acesteia mai multe remedii pentru a se întoarce, așa cum le-a oferit și locuitorilor din cetatea Ninive. Care erau acele remedii pe care Dumnezeu le oferea Laodiceei? Au fost acceptate acestea de către biserică și de către

conducătorii ei?

REMEDIIILE OFERITE LAODICEEI

- **Primul remediu:**

“Te sfătuiesc...”

Care a fost metoda folosită de Dumnezeu pentru a sfătui biserica Sa?

“Dumnezeu ne-a vorbit prin cuvântul Său, prin mărturiile pe care le-a trimis bisericii Sale și prin cărțile care au contribuit la explicarea datoriilor noastre prezente precum și a poziției pe care ar fi trebuit să o ocupăm la momentul actual. Trebuie să luăm în considerare avertismentele care ne-au fost date până acum, rînd cu rînd, precept cu precept; dacă le neglijăm, care este scuza pe care o vom putea invoca?” Comorile mărturiilor, vol 3, pag 275, ed. spaniolă

*“Domnul a hotărât să vă avertizeze, să vă mustre și să vă sfătuiască prin mărturiile date , și să întipărească în mințile voastre însemnătatea adevărului biblic.”*Mărturii pentru comunitate vol 5, pag 656.

“Acei care sunt muștrați prin spiritul lui Dumnezeu nu trebuie să se ridice împotriva uneltei umilite. Dumnezeu, iar nu un muritor rătăcitor este Acela care a vorbit pentru a-i salva de la ruină.” Mărturii pentru comunitate vol 3, pag 250.

Există o amenințare: *Aceia care nu urmează când Dumnezeu îi cheamă, ci care așteaptă să aibă mai multe dovezi evidente și mai multe ocazii favorabile, vor umbla în întuneric, pentru că lumina le va fi retrasă. Dovada dată într-o zi, poate nu mai e repetată niciodată.”* Mărturii pentru comunitate vol 3, pag 251,252.

Remediul al doilea: *“...să cumperi de la Mine **aur** curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și **haine albe**, ca să te îmbraci cu ele, și să nu se vadă rușinea goliciunii tale; și **doftorie** pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”* Apocalips 3:18.

La care eveniment sau moment istoric se referă această profeție? Care ar fi putut fi remediul oferit de Dumnezeu pentru a vindeca bolile bisericii din Laodicea?

Să facem o analiză detaliată a acestei teme:

Profeția ne vorbește de aur, haine albe și doftorie pentru ochi. Ce simbolizează acestea?

*“Vocea din cer s-a auzit odată și încă o dată. O veți asculta? Veți asculta de Martorul Credincios care vă sfătuiește să procurați aurul încercat în foc, hainele albe și doctoria pentru ochi? **Aurul este credința și dragostea; hainele albe sunt neprihănirea lui Hristos; doctoria pentru ochi este simbolul discernământului spiritual** care ne va face capabili să respingem atacurile Satanei, pentru a ne da seama de păcat și a-l urî; pentru a deosebi adevărul și a-l urma.”* Comorile mărturiilor, vol 2 pag 74,75.

Acestea sunt marile remedii divine pentru a ne ajuta în oricare infirmitate spirituală la nivel personal sau pentru a vindeca răul din biserică:

- *Credința și dragostea*
- *Neprihănirea lui Hristos atribuită păcătosului.*
- *Duhul Sfânt necesar discernământului spiritual.*

În care din momentele bisericii adventiste s-a vorbit în formă detaliată cu privire la aceste trei lucruri: Credință, Neprihănire și Duhul Sfânt?

Nimeni care cunoaște istoria adventismului nu poate nega că acest text este o insinuare directă cu privire la congresul istoric de la Mineapolis unde pastorii Jones și Waggoner, sprijiniți de Sora White au prezentat acest mare remediu de origine divină, solia neprihănirii prin credință. Să citim câteva rapoarte inspirate:

“Domnul în marea Sa milă a trimis poporului Său cea mai prețioasă solie, prin pastorii Jones și Waggoner. Această solie trebuia să înfățișeze lumii și mai clar, pe Mântuitorul înălțat, ca sacrificiu pentru păcatele lumii întregi. Ea prezintă siguranța îndreptăririi prin credință; ea invită pe popor să primească dreptatea lui Hristos care se dă pe față prin ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu.” Mărturii speciale pentru predicatori evangheliei, pag 83.

A fost acceptată această solie ca un remediu divin pentru

a vindeca biserica de bolile ei spirituale: încropeală, legalism, sărăcie, orbire și goliciune? Istoria dovedește că nu.

“Niciodată nu a existat un timp în care Domnul să fi dorit să manifeste harul Său cel mare, către aleșii Săi, cu mai multă plinătate ca în aceste zile de pe urmă, când Legea Sa este dată la o parte... Mărturii speciale pentru predicatori evangheliei, pag 87

“Ei au început această lucrare satanică la Mineapolis. Iar după aceea, când au văzut și au simțit demonstrația Spiritului Sfânt, dând dovadă că solia era de la Dumnezeu, ei au urât-o și mai mult, pentru că aceasta era o mărturie împotriva lor. Ei nu voiau să-și umilească inimile și să se pocăiască, să dea mărire lui Dumnezeu și să apere dreptatea...Cu toate acestea, oamenii aceștia au păstrat încă poziții de răspundere și au dat lucrării forma asemănării lor proprii, atât pe cât au putut face aceasta...” Mărturii speciale pentru predicatori evangheliei, pag 71

“Nu am putut uita niciodată experiența pe care am avut-o la Mineapolis și lucrurile care mi-au fost descoperite atunci cu privire la duhul care i-a controlat pe oameni, cuvintele vorbite și faptele îndeplinite în ascultare de această putere a celui rău...”

La acea întâlnire, ei au fost conduși de alte duhuri și nu au știut că Dumnezeu i-a trimis pe acești doi tineri pentru a le aduce o solie specială pe care au ridiculizat-o și au tratat-o cu un dispreț fără să-și dea seama că solii cerești îi priveau. Știu că Duhul lui Dumnezeu a fost insultat în acest timp, și acum, când văd aceeași stare de lucruri, mă simt foarte îndurerată...” Scrisoarea 24 1892.

“Nu au putut fi date niciodată apeluri mai călduroase și nici nu au fost posibilități mai bune pentru a face ceea ce trebuiau să facă la Mineapolis. Vor veni timpuri în care vor dori să facă ceva, tot ce ar fi posibil pentru a asculta chemarea pe care au auzit-o la Mineapolis...nu vor mai veni ocazii mai bune, nu vor avea simțăminte mai profunde...Dumnezeu nu se va lăsa să fie batjocorit...” Scrisoare trimisă fratelui Olsen, 1 septembrie 1892.

Prin intermediul Mărturiilor spiritului Profetic, care la rândul lor sunt documente istorice, vedem cu claritate că, conducători aceluși timp (îngerul bisericii) nu au acceptat acest remediu divin, chemarea la o reformatiune. Niciodată nu a existat o motivație spirituală mai

puternică decât solia Hristos dreptatea noastră care ar fi putut produce o trezire spirituală! Ocazia cea mai favorabilă a fost lăsată să treacă...!

Cel de al treilea remediu divin pentru Laodicea: “Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-I iubesc. Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te.” Apocalips 3:19

Nici multe avertismente date prin Spiritul Profetic, ca și primul mod de vindecare a bisericii, nici motivația puternică a soliei date la Mineapolis nu au putut vindeca biserica. Acum vine a treia metodă și ultima:

“Astăzi am primit o scrisoare de la fratele Daniels cu privire la distrugerea oficiului Review and Herald, prin foc...Dar n-am fost surprinsă de veștile triste; deoarece în vedenii de noapte am văzut un înger cu o sabie de foc întinsă peste Battle Creek. Astăzi dimineață am fost mânată spre rugăciune arzătoare ca Domnul să-i îndrume pe acei care sunt în legătură cu oficiul Review and Herald să facă cercetări serioase pentru a vedea în ce au trecut cu vederea multe solii pe care le-a dat Dumnezeu.” Mărturii pentru comunitate vol 8, pag 102.

“Mă rog ca aceia care au rezistat la lumină și la dovezi, refuzând de a asculta de avertizările lui Dumnezeu, să vadă în distrugerea oficiului Review and Herald, un apel la ei, să se întoarcă la Dumnezeu cu deplină hotărâre a inimii.” Mărturii pentru comunitate vol 8, pag 78

“Am așteptat ca să aibă loc o adâncă umilire a inimii după ce dizgrația lui Dumnezeu a fost manifestată în distrugerea principalelor edificii ale celor mai mari instituții ale noastre. Dar, ce influență mică a avut aceasta pentru a produce umilință și pocăință! Copiii lui Dumnezeu l-au dezonorat și inimile lor au devenit atât de indiferente încât, atunci când El vorbește prin intermediul judecăților Sale, ei nu mai fac nici o schimbare hotărâtă.” Manuscris 114, 5/10/1903.

În această perioadă, printre conducătorii de frunte a bisericii au apărut idei panteiste, care erau susținute de Dr. John Harvey Kellog. Instituțiile importante ale bisericii adventiste, care deja erau

afectate datorită apostaziei crescânde, au sprijinit aceste idei. Puternica editură Review and Herald a acceptat tipărirea cărții doctorului Kellog, “Templul Viu.”

“În anul 1904, doctorul John Kellog se retrăgea din biserică împreună cu mințile cele mai luminate ale bisericii, și lua cu sine instituția cea mai mare, sanatoriul din Battle Creek. Pe de altă parte, Albion Ballenger, predica ‘lumina nouă’ cu privire la doctrina sanctuarului și lăsa în urma sa comunități divizate și adventiști care nu distingeau cu claritate stâlpii fundamentali ai credinței.” Omega, de Lewis T. Walton, pag 47.

Deja în anul 1889 sora White a prezis:

“Dumnezeu va trezi pe poporul Său; și dacă alte mijloace vor da greș, vor veni între ei erezii care îi vor cerne și vor despărți pleava de grâu. Domnul somează pe toți aceia care cred cuvântul Său să se deștepte din somn.” Mărturii pentru comunitate vol 5, pag 697.

Dar, a fost trezită biserica de aceste cernereri teribile? Istoria ne arată roadele, și putem spune că nu a avut loc o schimbare hotărâtă. Biserica nu a răspuns nici acestui remediu. Despărțiri cauzate de erezii și incendii devastatoare.

În anul 1904, Ellen White a considerat că aceste erezii sunt Alfa, începutul decisiv al căderii. Omega, va veni mai târziu:

“Nu vă lăsați înșelați; mulți se vor îndepărta de credință ascultând de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor. Înaintea noastră se află alfa acestui pericol. Omega va fi de natura cea mai surprinzătoare.” “Învățați lumea,” Review and Herald, 24 iulie 1904, pag 16.

În Mărturii pentru comunitate vol 8, pag 193-196, în capitolul “Să fim găsiți cu lipsă?” serva Domnului ne arată starea deplorabilă în care se afla biserica în anul 1903:

“Biserica adventiștilor de ziua a șaptea este cântărită în balanțele Sanctuarului. Ea va fi judecată după privilegiile și avantajele pe care le-a avut. Dacă viața ei spirituală nu corespunde cu avantajele pe care, Hristos le-a revărsat asupra ei cu un preț nemăsurat, dacă binecuvântările oferite ei nu au pregătit-o pentru lucrarea ce i-a fost încredințată, se va rosti asupra ei sentința: “Aflat

cu lipsă.” Ea va fi judecată după lumina revărsată, după ocaziile date.”

“Solemnele muștrări de avertizare arătate prin nimicirea unor mijloace de slujire foarte mult îndrăgite, ne spun: ‘Adu-ți aminte de unde ai căzut, pocăiește-te și fă faptele tale dintâi.’ Apocalips 2:5. Pentru ce se recunoaște atât de întunecat adevărata stare a bisericii? Nu au fost loviți cu orbire străjerii care stau pe zidurile Sionului...?”

“...Cum a ajuns cetatea credincioasă o desfrânată?” “Casa Tatălui meu a fost făcută o casă de negustori, un loc de unde s-a îndepărtat prezența și gloria divină. Din pricina aceasta e slăbiciune și lipsește puterea.”

“Afară de cazul că biserica, acum nepedepsită de propria ei apostazie se căiește și se întoarce ea va mânca din roadele propriilor ei fapte, până se va scârbi de ea însăși. Dacă se împotrivesc la ce este rău și va alege ce este bine, dacă caută pe Dumnezeu cu toată smerenia, și corespunde înaltei Sale chemări în Hristos, stând pe platforma adevărului veșnic, și prin credință, își însușește realizările pregătite pentru ea, va fi vindecată...A venit timpul când să aibă loc o deplină reparațiune.”

Făcând un rezumat al acestor mărturii dramatice, putem afirma următoarele:

- biserica va fi judecată după lumina și ocaziile avute.
- Incendiile care au avut loc au fost avertismente clare din partea lui Dumnezeu.
- Cetatea cea credincioasă - biserica - prin împrietenirea cu lumea a devenit o desfrânată. (Iacov 4:4)
- Slava lui Dumnezeu s-a retras.
- <Afară de>: o amenințare, un ultimatum, biserica nu poate să creadă că Dumnezeu va trece totul cu vederea.
- Condiția oferită pentru vindecarea ei este rămânerea pe platforma adevărului. Realitatea istorică ne dovedește că nu a rămas.

Anul 1901 a fost anul în care ar fi putut avea loc o reparațiune în rândurile bisericii.

Serva Domnului a prezis de mai multe ori și în diferite ocazii

criza Primului Război Mondial. În anul 1909, ea a transmis un mesaj reprezentanților Conferinței Generale care se aflau în sesiune “*să-și pregătească inimile pentru scenele teribile de luptă și persecuție care trec dincolo de ce și-ar putea imagina și care vor avea loc în curând pe acest pământ.*” Solia aceluși timp a fost: “*Foarte curând, luptele dintre națiunile străine vor izbucni cu o intensitate pe care acum nu o puteți anticipa.*” Buletinul conferinței Generale din 1909, pag 57, Timpul și lucrarea, pag 13

În anul 1913, ea a scris ultimul mesaj pentru frații care se aflau întruniți în sesiunea Conferinței Generale. Ea a scris:

“Va fi de folos pentru noi a medita, la ceea ce va trebui să vină curând pe pământ. Acesta nu este un timp pentru a ne mai ocupa cu lucruri deșarte sau egoiste. Dacă timpul în care trăim nu ne impresionează inimile destul de serios, atunci prin ce vom mai putea fi câștigați? Nu ne cheamă oare Scripturile la o lucrare mai curată și mai sfântă decât am văzut până acum?”

E nevoie de bărbați cu o pricepere lămurită. Dumnezeu îi somează pe cei care sunt voioși a se lăsa stăpâniți de Duhul Sfânt, spre a-i conduce la o lucrare de reformațiune radicală. Eu văd o criză în fața noastră, iar Domnul îi somează pe lucrătorii Săi să intre în linie. Orice suflet trebuie să stea acum într-o poziție de mai adâncă și mai sinceră consacrare față de Dumnezeu, decât în anii trecuți.” Mărturii speciale pentru predicatorii Evangheliei, pag 448.

Sunt trei lucruri care trebuie analizate:

- 1) În anul 1914, a început Primul Război Mondial, așa cum a fost prezis.
- 2) Chemarea la o reformă decisivă.
- 3) Viziunea cu privire la criză care avea să aibă loc în mijlocul bisericii.

Nici unul dintre avertismentele pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său nu au fost ascultate. Numeroasele ocazii pe care Dumnezeu le-a dat pentru a vindeca biserica au fost respinse. Biserica s-a îndreptat în jos, ajungându-se ca prin permiterea membrilor ei să participe la război, s-au călcat pe față poruncile lui Dumnezeu. Cel care calcă una dintre poruncile lui Dumnezeu se face vinovat de toate. (Iacov 2:10)

Acum a sosit momentul din istoria Bisericii Laodicea în care trebuia să se împlinească literar sentința dată conducerii ei: **“Am să te vărs din gura Mea.”** Apocalips 3:16

Ce înseamnă a fi vărsat din gura Domnului?

“Isus Hristos le dă această mustrare celor ce sunt indiferenți în acest timp: “Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.” Aceasta înseamnă că Isus nu poate prezenta înaintea lui Dumnezeu rugăciunile sau dovezile voastre de iubire. Nu poate prezenta înaintea Lui practicile voastre religioase cu cererea de a vă acorda har.” Comorile mărturiilor, vol 3, pag 15, ediția spaniolă.

Este echivalentul cu respingerea conducerii bisericii de către Dumnezeu. Au fost date multe oportunități, dar ele nu au fost acceptate. Cu Dumnezeu nu ne putem juca!

Odată cu izbucnirea războiului, fiecare membru adventist în parte a trebuit să ia poziție. Acum, această încercare i-a afectat nu numai pe conducători, ci întreg poporul și, pe măsură ce războiul avansa dintr-o țară în alta, fiecare membru adventist se vedea în situația de a lua o decizie pro sau contra ascultării de poruncile lui Dumnezeu sau cu ceea ce cerea statul și era în contradicție cu Legea divină. Fiecare trebuia să aleagă: să fie de partea celor credincioși care urmau să fie persecutați datorită poziției lor, sau să fie de partea conducătorilor care, pentru a-și păstra libertatea au călcat poruncile lui Dumnezeu.

Acesta a fost timpul în care Dumnezeu a bătut la inima fiecărui adventist. În aceste momente de cernere, de decizii pentru poporul lui Dumnezeu, criza care a fost prezisă și-a avut împlinirea. Începând cu acel moment, istoria poporului lui Dumnezeu din Laodicea a intrat într-o altă etapă. Să analizăm versetul următor:

“Iată, Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” Apocalips 3:20

Cui i se adresează cuvintele profeției: *“Dacă aude cineva glasul Meu”?*

Din nou se vorbește despre **o rămășiță care rămâne credincioasă atunci când conducerea bisericii se apostaziază.**

Conducerea a fost respinsă - vărsată din gura Domnului - și acum Dumnezeu se îndreaptă către membri bisericii pentru ca ei să fie aceia care să ia poziție de partea Lui; cei care aud **“glasul Meu.”**

Acei care? Din lume sau din biserica Laodicea? Este foarte clar că acest mesaj se adresează celor care formau biserica Laodicea, “poporul Judecății.” Era o rămășiță atât de reală din punct de vedere istoric după cât de reali erau și “*Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira*” sau “*În Sardis câteva nume.*” Istoria ne spune că acei care au rămas credincioși legii lui Dumnezeu în această perioadă de încercare au fost doar 2% dintre membri bisericii.

Ei nu sunt decât acei **“cineva”** ceea ce înseamnă că sunt foarte puțini. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt valabile și pentru ei, după cum au fost valabile celor dinaintea lor:

“Nu te teme de nimic, viermele lui Iacov și rămășița slabă a lui Israel.” Isaia 41:14

“Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția.” Luca 12:32.

“Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.” Țefania 3:12.

“Aude glasul Meu” Care glas? Al Legii lui Dumnezeu, al voinței Sale. Ei trebuiau să aleagă între Glasul lui Dumnezeu și glasul statului.

“Deschide ușa” inimii lor pentru a primi dreptatea lui Hristos *“care se dă pe față prin ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu.”* Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 83

“Religia adevărată nu înseamnă altceva decât conformarea față de voința lui Dumnezeu și ascultare de tot ceea ce a poruncit El. În schimb, primim viață spirituală și ne este atribuită dreptatea și neprihănirea lui Hristos. Ascultarea de cerințele Sale este esențială pentru fericirea noastră.” Mesaje selectate vol 3, pag 170, ed spaniolă.

“Acei care nu au o legătură vie cu Dumnezeu, nu au o apreciere dreaptă despre manifestarea Duhului Sfânt și nu pot face deosebirea între ce este sfânt și ceea ce este profan. Ei nu ascultă de glasul lui Dumnezeu, pentru că, asemenea iudeilor, n-au cunoscut timpul cercetării lor.” Mărturii speciale pentru predicatorii

evangheliei, pag 351.

“Creștinism - O, cât de mulți nu știu ce înseamnă aceasta! Acesta nu este un lucru pe care să-l îmbraci pe dinafară. Creștinism înseamnă o viață întrețesută cu viața lui Isus. Aceasta înseamnă a purta îmbrăcămintea dreptății lui Hristos. În ce privește lumea, creștinii vor zice: Noi nu vrem să ne amestecăm în politică. Ei vor zice în mod hotărât: Noi suntem străini și peregrini, și cetățenia noastră este în cer.” Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 117

“Voi cina cu el, și el cu Mine.” Un simbol al comuniunii pe care o are cu rămășița credincioasă, cu biserica luptătoare. În ceea ce privește invitația la masă pe care El o face, pe de o parte, “a cina cu el” se contrapune cu “am să te vărs din gura Mea.” Pe unii îi acceptă, pe alții îi respinge. Această comuniune cu El începe astăzi și trebuie să continue până în veșnicii. Cu cine a rămas Dumnezeu în acest moment? Cu conducerea unei biserici care a călcat porunca a patra și a șasea prin participarea la război sau, cu rămășița care a rămas credincioasă chiar cu riscul propriei vieți? Răspunsul este ușor de dat pentru că Domnul zice:

“Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă Mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană, acela Îmi va sluji.” Psalm 101:6.

“Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de Domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Apocalips 3:21.

“Celui ce va birui.” Această făgăduință îi este dată fiecărei biserici. Va veni timpul când îi vom vedea pe biruitorii fiecărei perioade. Dar, în perioada Laodicea există un moment special în care biruitorii care acum sunt în viață își vor împlini ultima misiune: să lumineze tot pământul în timpul ploii târzii. Aici ne întâlnim cu o altă clasă, rămășița care va fi biruitoare în încercarea finală: “Biruitorii.”

“Acei care biruie lumea, firea pământească și pe diavolul, vor fi favorizați a primi sigiliul viului Dumnezeu.” Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 388.

“Încercarea finală a fost adusă asupra lumii, și toți aceia care s-au dovedit credincioși față de preceptele divine au primit

‘sigiliul viului Dumnezeu.’ Atunci Isus Își încetează mijlocirea în Sanctuarul de sus.” Tragedia veacurilor, pag 630.

“Numai cei care pun în practică lumina pe care o au, vor primi mai mare lumină. Dacă nu progresăm zilnic în exemplificarea virtuților active creștine, atunci nu vom putea recunoaște manifestarea Duhului Sfânt în ploaia cea târzie.” Mărturii speciale pentru predicatorii evangheliei, pag 442.

“Îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie.”

Aceasta este răsplata care vine după biruința finală: a împărți guvernarea cu Dumnezeu și cu Isus Hristos pentru o veșnicie.

“Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata.” Apocalips 20:4

“Și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său.” Apocalips 1:6

“Pe când noi eram în perspectivă să intrăm în templu, Isus ridică glasul Său plăcut și zise: ‘Numai cei 144000 au voie să calce pe acest loc,’ iar noi am strigat: Aleluia!” Experiențe și viziuni, pag 14.

REZUMAT

1. Solia adresată bisericii Laodicea descrie istoria bisericii cuprinsă în perioada dintre 1844 și a doua venire a Domnului Isus.
2. Dumnezeu transmite o solie îngerului bisericii (conducătorilor ei).
3. Din păcate, biserica este bolnavă:
  - **se află într-o stare de încropeală (căldicel).**
  - **Se crede bogată:** o iluzie a mândriei spirituale, legalismului și formalismului existent înainte de 1888.
  - **Ticăloasă, nenorocită, oarbă și goală:** nu își vede propria stare.

Remediile Laodiceei

- **Te sfătuiesc:** Dumnezeu a sfătuit biserica prin intermediul Mărturiilor Spiritului Profetic
- **Aur, haine albe și alifie pentru ochi:** credința, neprihănirea lui Hristos și darul Duhului Sfânt. Despre aceste trei teme s-a

vorbit foarte pe larg cu ocazia conferinței de la Mineapolis din 1888. Aceasta a fost una dintre cele mai mari oportunități pentru realizarea unei treziri spirituale și a unei reformatiuni în interiorul bisericii. Remediul divin pentru vindecarea bolilor Laodiceei este acceptarea neprihănirii lui Hristos.

“Eu mustru și pedepesc pe toți aceia pe care-i iubesc.”

Cel de al treilea remediu folosit la vindecarea bisericii au fost îngăduite pedepse, erezii și incendii. Toate acestea ar fi trebuit să aducă o trezire la pocăință, dar nu a fost așa.

5. Se împlinesc cuvintele **“am să te vărs din gura Mea.”** Dumnezeu nu poate tolera călcarea pe față a legii Sale.

6. **O rămășiță:** în profetie, figurează la acest nivel în istorie doar câțiva, puțini: “Dacă cineva.”

- **“Aude glasul Meu”** ascultă de Dumnezeu și păzește poruncile Lui
- **“Voi intra la el, voi cina cu el”** Dumnezeu va fi în comuniune cu ei.

7. **Biruatorii** vor fi rămășița finală care trece victorioasă prin încercări și primește ploaia târzie.

8. *“Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.”*
Apocalips 3:22

“Venirea lui Hristos este mai aproape decât am crezut la început. Marea luptă se apropie de sfârșit. Judecățile lui Dumnezeu sunt în țară. Ele ne transmit solemna avertizare: “De aceea și voi fiți gata; căci Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” Matei 24:44. Trăim în timpul scenelor de încheiere a istoriei acestui pământ. Profetia se împlinește repede. Ceasurile de har trec iute. Nu avem timp - nici un moment - de pierdut. Să nu fim găsiți dormind la post. Nici unul să nu zică în inima lui sau prin faptele sale: “Domnul meu întârzie să vină.” Faceți ca solia venirii în curând a lui Hristos să răsună în cuvinte serioase de avertizare. Să convingem pe bărbații și femeile de pretutindeni să se pocăiască și să fugă de mânia viitoare...”

Domnul vine în curând, iar noi trebuie să fim pregătiți să-L întâmpinăm în pace. Să facem tot ce ne stă în putere ca să

împărtășim lumina cu cei din jurul nostru. Nu trebuie să fim triști, ci voioși, și să-L păstrăm pe Domnul Isus întotdeauna înaintea ochilor noștri. El vine în curând, iar noi trebuie să fim gata să-I așteptăm venirea. O, ce minunat va fi să-L vedem și să-L întâmpinăm ca mântuiți ai Săi! Am așteptat mult, dar speranța nu trebuie să ni se întunece. Dacă am putea doar să-L vedem pe Împărat în frumusețea Lui, am fi pentru totdeauna binecuvântați. Simt ca și când ar trebui să strig cu glas tare: "Mergem acasă!" Ne apropiem de timpul când Hristos va veni cu putere și slavă mare ca să-i ia pe răscumpărații Lui în căminul lor cel veșnic...

Am așteptat mult revenirea Domnului nostru. Dar, cu toate acestea, făgăduința este sigură. În curând vom fi în căminul făgăduit. Acolo, Isus ne va duce la râul cu apă vie ce curge de la tronul lui Dumnezeu și ne va explica providențele întunecate prin care am trecut pe acest pământ ca să ne desăvârșim caracterele. Acolo vom vedea cu claritate frumusețile Edenului restaurat. Aruncând la picioarele Mântuitorului coroanele ce El ni le-a pus pe cap și atingând harpele noastre de aur, vom umple cerul de laudă la adresa Celui ce șade pe tron." Mărturii vol 8, pag 252,254.